

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów
budownictwa letniskowego w Lubochni

GMINA GNIEZNO

opracowanie:

KANCELARIA URBANISTYCZNA

w składzie:

mgr Łukasz Bartoszewski – kierujący zespołem

mgr inż. Zuzanna Waligórska

Gniezno, 3 lipca 2024,
aktualizacja 29 sierpnia 2024

SPIS TREŚCI:

1. Informacje ogólne	3
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne	3
1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały	4
2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	7
2.1. Położenie i użytkowanie terenu	7
2.2. Rzeźba terenu	8
2.3. Budowa geologiczna, surowce mineralne	9
2.4. Warunki wodne	10
2.5. Gleby	12
2.6. Flora i fauna	13
2.7. Formy ochrony przyrody	15
2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki	17
2.9. Klimat lokalny	17
2.10. Jakość powietrza	17
2.11. Klimat akustyczny	18
3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	20
3.1. Cel opracowania projektu planu	20
3.2. Ustalenia projektu planu	20
3.3. Powiązania z innymi dokumentami	25
3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	28
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu zmiany planu	29
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu	30
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu zmiany planu na środowisko	36
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi	36
6.2. Oddziaływanie na krajobraz	38
6.3. Oddziaływanie na powietrze	38
6.4. Oddziaływanie na klimat	40
6.5. Oddziaływanie na wody	40
6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne	42
6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną	43
6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki	44
6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny	44
6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru	46
6.11. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego	63
7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	64
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	64
9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	65
10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku	66
11. Streszczenie	66

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa lotniskowego w Lubochni, zwanego dalej „projektem planu”. Zmiana planu sporządzona jest na podstawie uchwały nr XLIV/353/2021 Rady Gminy Gniezno z dnia 21 grudnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa lotniskowego w Lubochni.

Na obszarze objętym opracowaniem obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą Nr XV/88/2019 Rady Gminy Gniezno z dnia 26 września 2019 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa lotniskowego w Lubochni (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 4 października 2019 r., poz. 8356).

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całością środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z nowelizacją zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2024 r. poz. 54 ze zm.).

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 ze zm.).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2023 poz. 1094 ze zm.). Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ opracowujący projekt dokumentu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. L 26 z dnia 28 stycznia 2012 r.),
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r.).

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Według art. 48 ust. 1 i 1a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, może dotyczyć wyłącznie projektu planu stanowiącego niewielką modyfikację przyjętego już planu.

Prognoza staje się dokumentem z chwilą jej wyłożenia do publicznego wglądu na okres 21 dni łącznie z projektem planu, po uprzednim ogłoszeniu w miejscowej prasie. Przy wyłożeniu, projekt planu i prognoza są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć bezpośredni wpływ na decyzje Rady Gminy w sprawie uchwalenia planu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko, analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa uchwały oraz rysunek planu, stanowiący obowiązujący załącznik do uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2023 poz. 1336 ze zm.),
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta,

rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

- 1) materiały kartograficzne:
 - mapa zasadnicza 1:1 000,
 - mapa ewidencyjna 1:1 000,
 - mapa topograficzna 1:10 000,
 - mapa hydrograficzna 1:50 000;
- 2) dokumenty i inne materiały:
 - uchwała Nr XLIV/353/2021 Rady Gminy Gniezno z dnia 21 grudnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa letniskowego w Lubochni,
 - projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
 - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gniezno uchwalone uchwałą Nr 119/XI/2000 Rady Gminy Gniezno z dnia 28.02.2000 r. z późn. zmianami (SUiKZP),
 - Prognoza oddziaływania na środowisko dla Programu ochrony środowiska dla Gminy Gniezno na lata 2019-2022 z perspektywą do roku 2026,
 - Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023. WIOŚ, Poznań, 2024 r.,
 - Kondracki J. Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002,
 - Matuszkiewicz J. M. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGiPZ PAN, Warszawa, 2008,
 - Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. z 2023 r., poz. 335),
 - wnioski złożone do planu,
 - obowiązujące przepisy prawne;
- 3) strony internetowe:
 - <http://www.urzadgminy.gniezno.pl>,
 - <http://gniezno.e-mapa.net/>,
 - <http://maps.geoportal.gov.pl>,
 - <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
 - <http://mjwp.gios.gov.pl>,

- <http://poznan.wios.gov.pl>,
- <http://www.psh.gov.pl>,
- <http://epsh.pgi.gov.pl>,
- <https://www.gddkia.gov.pl/>,
- <http://mapa.korytarze.pl/>.
- <https://danepubliczne.gov.pl/>

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez Urząd Gminy Gniezno pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Analizy i oceny stanu środowiska na terenie gminy dokonano w oparciu o wyniki monitoringu przeprowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz kierując się syntezą dokumentów regionalnych i lokalnych odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. W przypadku braku wyników pomiarów jakości danego komponentu środowiska, przytoczono dane odnoszące się do terenu położonego najbliżej obszaru opracowania planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu miejscowego planu. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono również uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

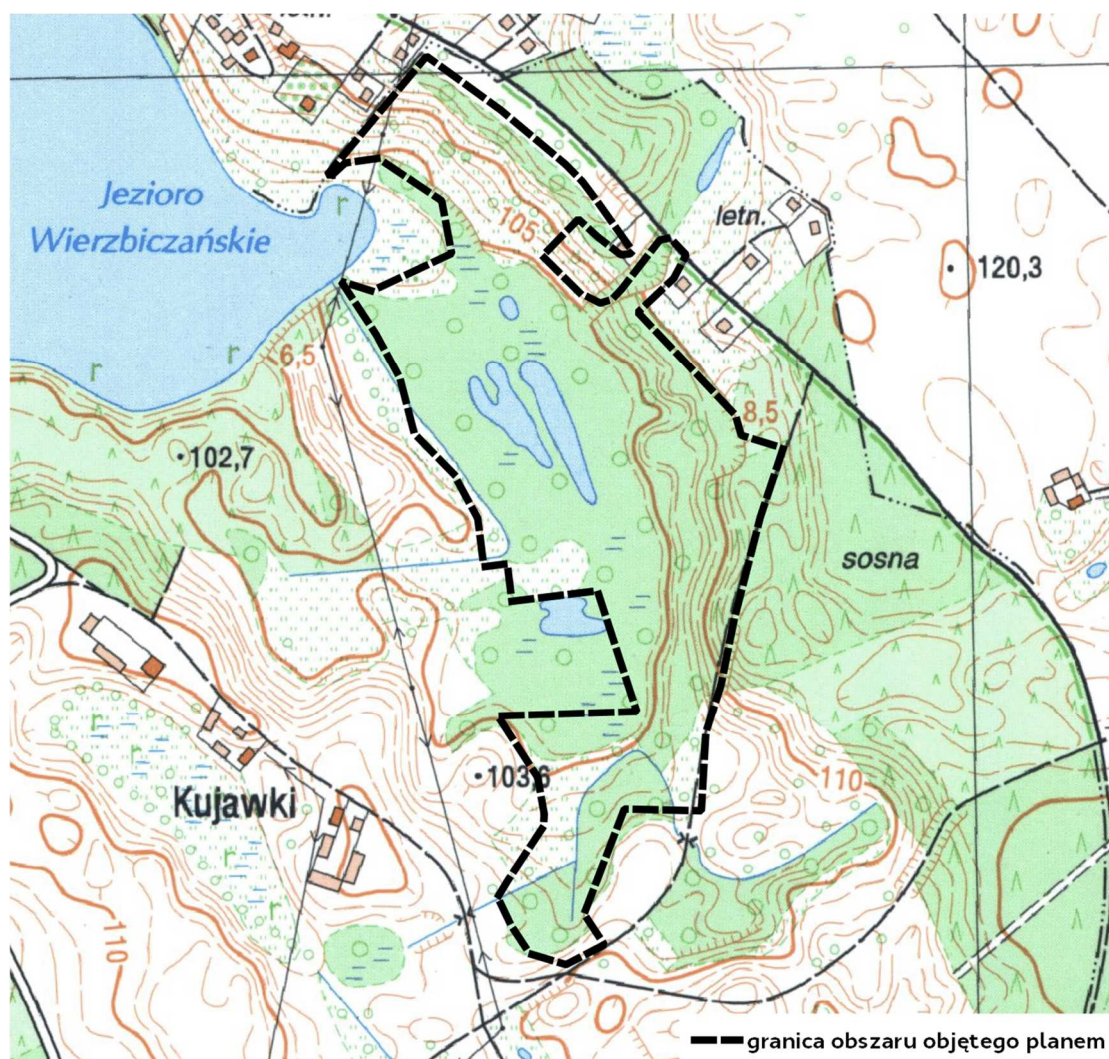
2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Teren przedmiotowej zmiany planu znajduje się na terenie gminy Gniezno, w obrębie geodezyjnym Lubochnia i obejmuje działki o nr ewid. 138/24 (0,5057 ha) i 138/25 (10,0272 ha). Powierzchnia opracowania zmiany planu wynosi około 10,5 ha.

Zgodnie z mapą ewidencyjną teren objęty projektem planu stanowi: grunty orne: RIVb, RV, RVI, łąki ŁVI, pastwiska PsV, PsVI, grunty rolne zabudowane Br-RIVb, Br-ŁVI, grunty zadrzewione i zakrzewione Lz, rowy W, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws oraz nieużytki N.

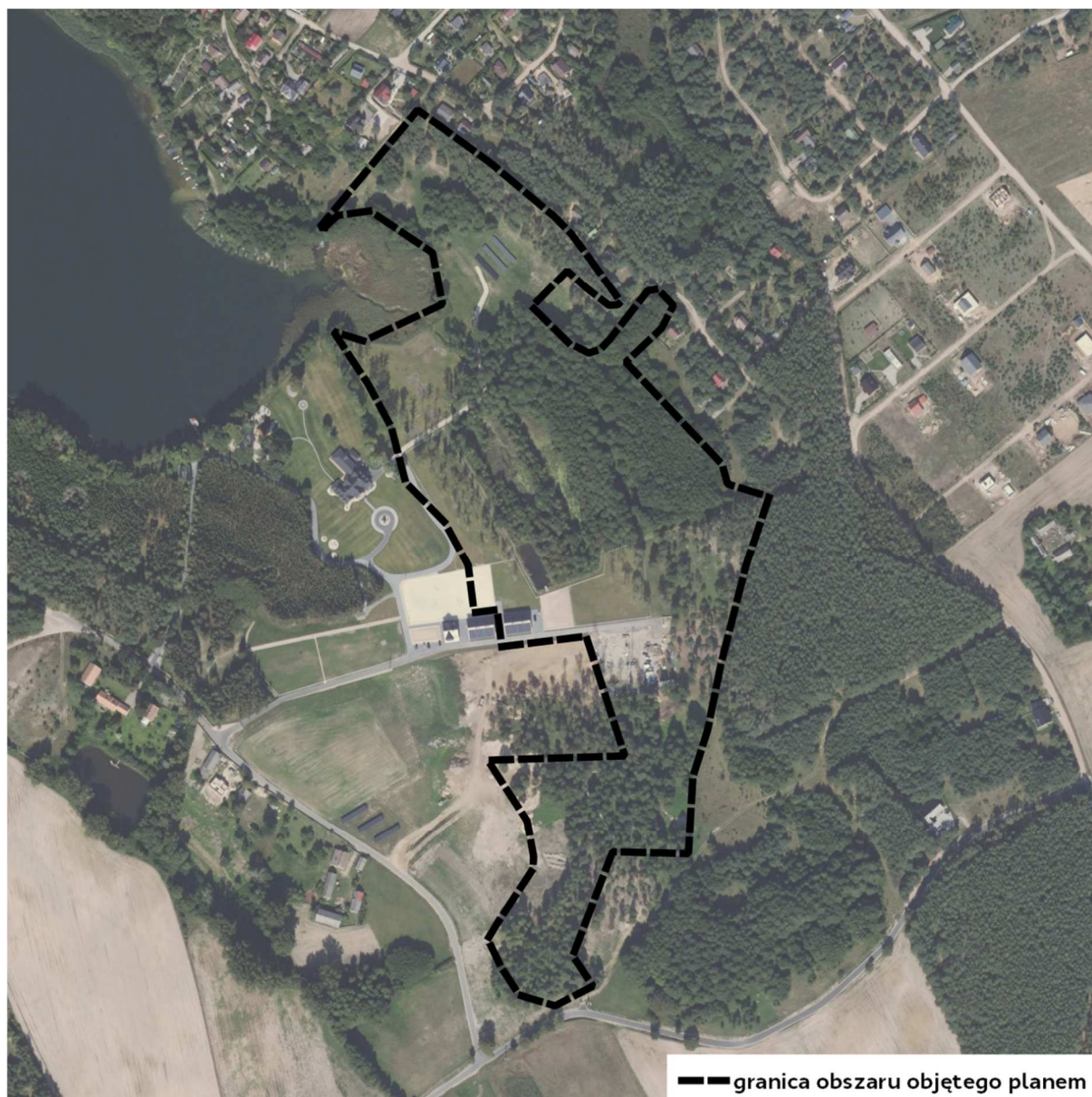
W sąsiedztwie omawianego terenu, występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, letniskowa oraz zabudowa zagrodowa, a także jezioro Wierzbiczańskie, będące ważnym komponentem lokalnego ekosystemu. Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026.

Zgodnie z audytem krajobrazowym województwa wielkopolskiego (przyjętym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą NR LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie: uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego), obszar objęty zmianą planu znajduje się w granicy krajobrazie leśnym z przewagą siedlisk lasowych. Ponadto, teren znajduje się poza granicami krajobrazów priorytetowych.

Ryc. 1. Lokalizacja obszaru objętego projektem planu miejscowego na tle mapy topograficznej

Źródło: opracowanie własne na podstawie <https://gniezno.e-mapa.net>.

Ryc. 2. Lokalizacja obszaru objętego projektem planu miejscowego na tle mapy topograficznej

Źródło: opracowanie własne na podstawie <https://gniezno.e-mapa.net>

2.2. Rzeźba terenu

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski J. Kondrackiego (2002) teren objęty opracowaniem położony jest w granicach prowincji Niz Środkowoeuropejskiej (31), podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiej (314-316), makroregionu Pojezierze Wielkopolskie (315.5), w mezoregionie Równina Wrzesińska (315.56).

Według podziału Wielkopolski na jednostki morfologiczne cały obszar gminy Gniezno położony jest w obrębie Wysoczyzny Gnieźnieńskiej, w jej subregionie Równinie Gnieźnieńskiej, na wyniesieniu 110 m - 120 m n.p.m. Rozciąga się ona od Pagórków Gnieźnieńskich na południu, na wschodzie sięga po pagórki Mogileńskie, na zachodzie wkracza w Pagórki Poznańskie i Kostrzyńskie, a na północy przylega do Pagórków Janowieckich z doliną rzeki Wełny. W rzeźbie terenu wyróżnia się układ równoleżnikowy, na który składa się:

- wysoczyzną morenową płaską i falistą (Równina Gnieźnieńska),
- pagórki czołowomorenowe (Pagórki Gnieźnieńskie),

– równina sandrowa (Sandr Gnieźnieński).

Równina Gnieźnieńska osiąga wysokość 110,0 m - 115,0 m n.p.m., spadki terenu są niewielkie, cały obszar równiny obniża się w kierunku północnym. Powierzchnia równiny przecięta jest przez głęboko wcięte rynny jeziorne zorientowane południkowo. Ciągą się one w kierunku północnym i wykorzystują je rzeki Wełny, Wełnianki, Strugi Dąbrowieckiej z licznymi jeziorami rynnowymi odwadniającymi teren w kierunku północnym, do rzeki Warty. Doliny posiadają strome zbocza o spadkach powyżej 10%.

Część środkowo-południowa gminy z częścią miasta Gniezna zajęta jest przez pagórki morenowe (czołowej oscylacji gnieźnieńskiej). Charakteryzują się one drobnym rytmem i znacznymi wysokościami względnymi (do 18 m). Wysokości bezwzględne mieszczą się w granicach od 117 m do 135 m n.p.m. oraz w dzielnicy Dalki - Pustachowa. W części południowo-zachodniej gminy przepływa rzeka Wrześnica, odwadniająca obszar położony na południe od miasta Gniezna.

Najwyżej wyniesiony obszar występuje na północ od miasta Gniezna w strefie pagórków morenowych, autonomicznej strefy marginalnej, która występuje od wsi Obory na zachodzie od Huty Trzemeszewskiej na wschodnie. Deniwelacje terenu w kulminacyjnych partiach pagórków dochodzą od 10 m do 25 m w części centralnej i maleją w kierunku wschodnim i zachodnim do wysokości 5 - 15 m.

Najatrakcyjniejsza rzeźba terenu jest w rejonach jeziora Wierzbiczańskiego oraz wsi Ganina, Dębówiec i Popowo Kościelne.

Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami.

Wysokości bezwzględne na obszarze objętym projektem zmiany planu wynoszą od 97,9 do 111,8 m n.p.m.

2.3. Budowa geologiczna, surowce mineralne

Pod względem geologicznym przedmiotowy teren znajduje się w obrębie jednostki tektonicznej niecka szczecińsko-mogileńsko-łódzko-miechowska, powstałej w wyniku oddziaływania lądolodu skandynawskiego w okresie zlodowacenia bałtyckiego fazy poznańskiej. W budowie geologicznej występują utwory kenozoiczne oraz mezozoiczne, przykryte osadami trzeciorzędowymi, w skład których wchodzi mułki, mułowce, piaski drobnoziarniste, piaski różnoziarniste, iły, mułki i węgle brunatne miocenu. Przykrywają je osady czwartorzędowe, gdzie dominują piaszczysto-gliniaste utwory akumulacji lodowcowej, budujące wysoczyzny morenowe fazy poznańskiej zlodowacenia bałtyckiego.

Zgodnie z danymi przekazanymi przez Urząd Gminy (mapa glebowo-rolnicza) dla przedmiotowego terenu, charakterystyczne jest występowanie w budowie podłoża gruntów średnio przepuszczalnych tj. glin lekkich *gl*, piasków słabo gliniastych *ps*, piasków gliniastych lekkich (zmiana składu mechanicznego występuje na głębokości do 50 cm).

Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin.¹

¹ https://bazadata.pgi.gov.pl/data/smgp/arkusze_skany/smgp0437.jpg

2.4. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Charakterystyczną cechą gminy Gniezno, położonej na Pojezierzu Gnieźnieńskim, jest bogata i zróżnicowana sieć hydrograficzna. Występują tu liczne jeziora, zbiorniki wodne oraz cieki. Zasilane są głównie przez system rowów melioracyjnych.

Obszar opracowania zmiany planu położony jest w sąsiedztwie jeziora Wierzbiczańskiego. Jest to zbiornik naturalny, należący do typu jezior rynnowych. Powierzchnia zwierciadła wody według różnych źródeł wynosi od 148,5 ha do 189,3 ha. Średnia głębokość zbiornika to ok. 6-7 m, natomiast głębokość maksymalna wynosi niecałe 22 m. Jezioro ma nieregularną i urozmaiconą linię brzegową, z licznymi zatoczkami i półwyspami. Na środku jeziora znajduje się niewielka wyspa. Naturalnym przedłużeniem jeziora na zachodzie jest jezioro Buczek, natomiast na południowym wschodzie – jezioro Modrze. Jest ono oddzielone od misy jeziora Wierzbiczańskiego naturalnymi łakami torfowymi i zespołem oczek wodnych. Jezioro jest wykorzystywane do celów rekreacyjnych oraz do połowu ryb. Cały teren jeziora objęty jest zakazem używania jednostek pływających napędzanych silnikami spalinowymi.

Zgodnie z mapą ewidencyjną teren objęty projektem planu stanowi m.in. grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws oraz rowy W.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCWP). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Według podziału sporządzonego przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Wełna do Lutomni, o kodzie RW600025186339, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. z 2023 r., poz. 335):

- dla JCWP Wełna do Lutomni:
 - status: NAT - naturalna część wód,
 - stan: zły,
 - cel środowiskowy: dobry stan ekologiczny oraz dobry stan chemiczny,
 - osiągnięcie celów środowiskowych: zagrożone.
 - odstępstwo: przedłużenie terminu realizacji celu środowiskowego do 2027 r. – uwarunkowane nieosiągnięciem lub zagrożeniem założonego celu w zakresie następujących wskaźników: azot ogólny, fosforany, OWO, BZT5, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C. Nieosiągnięcie lub zagrożenie dla celu środowiskowego wynika z warunków naturalnych, braku możliwości technicznych (między innymi w zakresie niewystarczających danych na temat źródeł zanieczyszczenia), a także nieproporcjonalnością kosztów.

- dla JCWP Jezioro Wierzbicańskie:
 - status: NAT - naturalna część wód,
 - stan: zły,
 - cel środowiskowy: dobry stan ekologiczny oraz dobry stan chemiczny,
 - osiągnięcie celów środowiskowych: zagrożone,
 - odstępstwo: przedłużenie terminu realizacji celu środowiskowego do 2027 r. – uwarunkowane z nieosiągnięciem lub zagrożeniem celu środowiskowego w zakresie wskaźników: bromowane difenyletery (b), Benzo(a)piren (w); Azot ogólny, fosfor ogólny; heptachlor (b). Spowodowane jest to warunkami naturalnymi oraz brakiem wystarczających danych na temat źródeł zanieczyszczenia i nieproporcjonalnością kosztów.

Zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie *określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć* (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego z dnia 28 lutego 2017 r. poz. 1638), JCWP Wełna do Lutomni oraz JCWP Jezioro Wierzbicańskie należą do wód wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych w regionie wodnym Warty.

Monitoring jakości wód powierzchniowych i podziemnych na przedmiotowym obszarze prowadzony jest przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu.

Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód jezior w latach 2016-2021 na podstawie monitoringu – tabela”

- dla JCWP Jezioro Wierzbicańskie:
 - klasa elementów biologicznych: 2,
 - obserwacje hydromorfologiczne: 1,
 - klasa elementów fizykochemicznych: 2,
 - klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego: umiarkowany stan ekologiczny,
 - klasyfikacja stanu chemicznego: stan chemiczny poniżej dobrego,
 - ocena stanu JCWP: stan zły wody;
- dla JCWP Wełna do Lutomni:
 - klasa elementów biologicznych: 4,
 - klasa elementów fizykochemicznych: >2
 - klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego: 4 – słaby potencjał ekologiczny
 - ocena stanu JCWP: stan zły wody.

Wody podziemne

Przedmiotowy teren zlokalizowany jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 42 o kodzie GW600042. Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, dla JCWPd nr 42 przyjmuje się:

- stan ilościowy: dobry,
- stan chemiczny: dobry,
- osiągnięcie celów środowiskowych niezagrożone,
- cel środowiskowy: dobry stan chemiczny, dobry stan ilościowy.

JCWPd nr 42 przeznaczona jest do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę pitną – dostarcza ona powyżej 100 m³ na dobę.

Ocenę jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu diagnostycznej stanu chemicznego wód podziemnych w 2022 r. – zgodnie z wynikami badań GIOŚ dot. klasy jakości wód podziemnych – przeprowadzono w punkcie pomiarowym Miączynek, w gminie Skoki, zlokalizowanym najbliżej terenu objętego projektem zmiany planu. Wyniki badań wykazały III klasę jakości JCWPd nr 42. Ocena stanu wód podziemnych prowadzona jest na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. z 2016, poz. 85). Zgodnie z rozporządzeniem III klasa oznacza wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka.

Według mapy Hydrograficznej Polski na analizowanym terenie należy spodziewać się zalegania I poziomu wód gruntowych na poziomie 1,0 m p.p.t.

2.5. Gleby

Zgodnie z mapą ewidencyjną teren objęty projektem planu stanowi: grunty orne: RIVb, RV, RVI, łąki ŁVI, pastwiska PsV, PsVI, grunty rolne zabudowane Br-RIVb, Br-ŁVI, grunty zadrzewione i zakrzewione Lz, rowy W, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws oraz nieużytki N.

Monitoring jakości gleby i ziemi stanowi podsystem Państwowego Monitoringu Środowiska. Badania w zakresie chemizmu gleb ornych prowadzone są w systemie monitoringu krajowego przez IUNG – Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa z siedzibą w Puławach. Badania wykonywane są cyklicznie co 5 lat, przy czym ostatnie z nich wykonano w 2020 roku.

W ramach krajowej sieci, na którą składało się 216 punktów pomiarowo-kontrolnych zlokalizowanych na glebach użytkowanych rolniczo na terenie kraju, w Wielkopolsce pobrano do badań próbki gleb w 17 punktach pomiarowych. Na terenie powiatu gnieźnieńskiego monitoring prowadzony jest w dwóch punktach – w miejscowości Zdziechowa, gmina Gniezno (nr punktu pomiarowego 115) oraz w Popielewie, gmina Trzemeszno (nr punktu 121).

Gleby badane w ramach punktu pomiarowego w Zdziechowie to gleby brunatne właściwe, które zaklasyfikowane zostały do 2 kompleksu przydatności rolniczej (kompleks pszeny dobry) i klasy bonitacyjnej IIIa. Jako dominujący gatunek gleby występującej na tym terenie uznano gliny lekkie, a zmierzona wartość odczynu pH wyniosła 6,10 – co świadczy o lekkiej kwasowości podłoża. Przedziałem optymalnym dla zachodzenia procesów biologicznych związanych z metabolizmem większości gatunków roślin i mikroorganizmów glebowych przyjmuje się wartości pH od 5,5 do 7,2. Wartości pH podłoża wykraczające poniżej 4,5 świadczyć mogą o ryzyku wystąpienia degradacji gleb, natomiast pH powyżej 7,0 wskazuje o alkalizacji, a co za tym idzie, negatywnym oddziaływaniu na gleby i występującą florę.

W analizowanych glebach nie stwierdzono nadmiernego zasolenia, niemniej jednak stopień zanieczyszczenia siarką przyswajalną według IUNG oceniony został jako wysoki (klasa III). Siarka jest niezbędnym do życia roślin składnikiem pokarmowym, jednak zarówno jej nadmiar w glebie (spowodowany głównie opadem dwutlenku

siarki z atmosfery) jak i zbyt niska zasobność gleby w siarkę mogą być szkodliwe dla wzrostu roślin oraz jakości plonu. Radioaktywność gleb pozostawała na poziomie typowym dla gleb rolniczych nieskażonych. Analizy oznaczonych metali śladowych (cynku, miedzi, niklu, kadmu, ołowiu) wykazały ich naturalną zawartość, czyli stopień 0 zanieczyszczenia gleb.

Nie stwierdzono także zanieczyszczenia gleb wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi (WWA), które są jedną z grup trwałych zanieczyszczeń organicznych, a część tych związków wykazuje silne właściwości toksyczne, mutagenne i rakotwórcze (ocena według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi – Dz. U. Nr 165, poz.1359).

Gleby niezanieczyszczone, o naturalnych zawartościach metali śladowych mogą być przeznaczone pod wszystkie uprawy ogrodnicze i rolnicze, zgodnie z zasadami racjonalnego wykorzystania rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

2.6. Flora i fauna

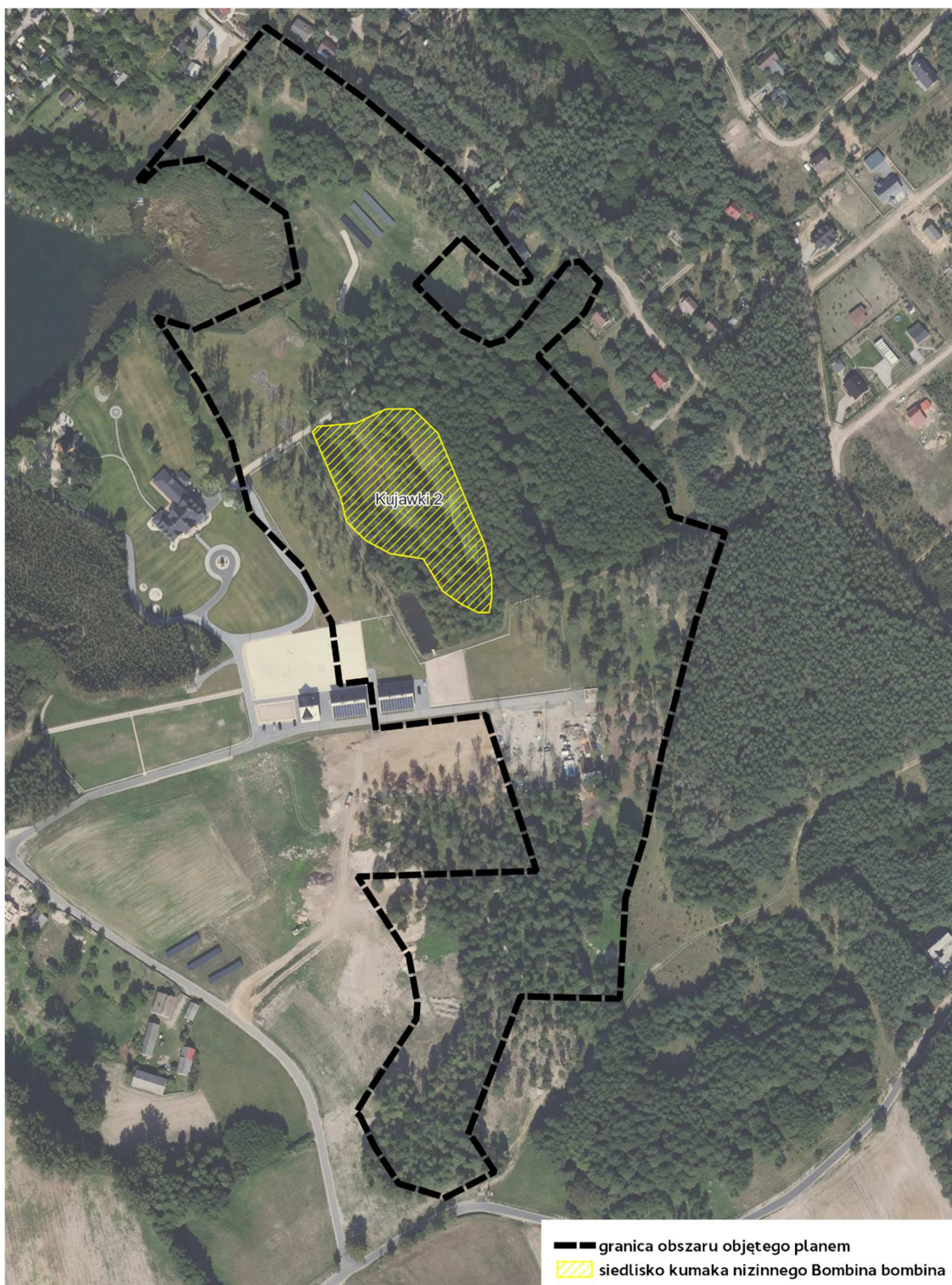
Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026. Zgodnie z informacjami uzyskanymi na stronie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska na ww. obszarze Natura 2000 zinwentaryzowano następujące gatunki wymienione m.in. w Dyrektywie Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory:

- płazy: kumak nizinny *Bombina Bombina*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*,
- ryby: piskorz *Misgurnus fossilis*,
- bezkręgowce: zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*,
- ssaki: wydra europejska *Lutra Lutra*,
- rośliny: aldrowanda pęcherzykowata *Aldrovanda vesiculosa*, selery błotne *Apium repens*, haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*, Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*.

Na obszarze objętym projektem zmiany planu znajduje się siedlisko przyrodnicze 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*). Wskazane siedlisko obejmuje przede wszystkim nadrzeczne lasy olszy szarej, olszowe, jesionowe, topoli białej i czarnej, wierzby białej i kruchej oraz olszynki. Lasy te występują przede wszystkim na glebach o wysokim poziomie wód gruntowych, klasyfikowanych przede wszystkim jako pobagienne lub napływowe aluwialne. Rola siedliska odpowiada przede wszystkim na retencjonowaniu wód i utrzymywaniu funkcjonowania korytarzy ekologicznych sieci hydrograficznej. Ekosystem wykształcony w ramach siedliska 91E0 charakteryzuje się dużym bogactwem gatunkowym fauny i flory.

Obszar zmiany planu jest niezabudowany i w znacznym stopniu zadrzewiony i zakrzewiony. Dominującymi gatunkami występującymi na omawianym terenie są: sosna zwyczajna *Pinus sylvestris* oraz olsza czarna *Alnus glutinosa*, wierzba biała *Salix alba*, brzoza brodawkowata *betula pendula* oraz kruszyna pospolita *Rhamnus frangula*.

Do fauny występującej na przedmiotowym obszarze zaliczyć należy gatunki związane z siedliskiem leśnym oraz wodnym. Zinwentaryzowano m.in. takie gatunki: kaczka krzyżówka *Anas platyrhynchos*, łyska zwyczajna *Fulica atra*, gęgawa *Anser anser*, kruk zwyczajny *Corvus corax*, mazurek *Passer montanus*. Ponadto, w granicach obszaru opracowania zlokalizowane jest siedlisko kumaka nizinnego *Bombina bombina* (Ryc. 3.).

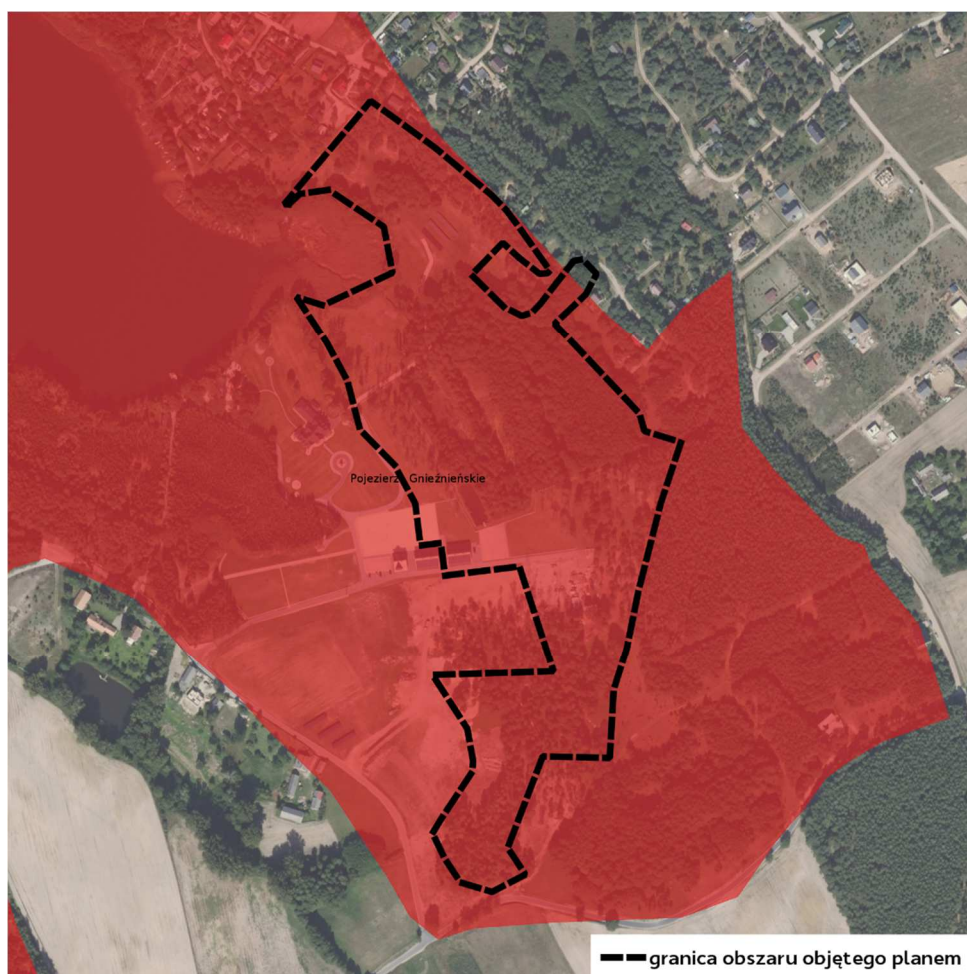
Ryc. 3. Lokalizacja siedliska kumaka nizinnego *Bombina orientalis* w granicach obszaru objętego planem miejscowym
 Źródło: opracowanie własne na podstawie informacji z portalu <https://gdos.gov.pl>

Obszar jeziora oraz okoliczne lasy stanowią korytarz migracji zwierząt. Występujący korytarz ekologiczny - Pojezierze Krajeńskie – południe - ma znaczenie ponadlokalne i przyczynia się do wymiany genetycznej organizmów żywych.

2.7. Formy ochrony przyrody

Obszar objęty projektem zmiany planu miejscowego znajduje się w całości w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony Natura 2000 o kodzie PLH300026 – którego priorytetem jest ochrona siedlisk przyrodniczych.

Obszar objęty projektem planu miejscowego znajduje się w całości w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie o kodzie PLH300026, który swoim zasięgiem obejmuje Jezioro Wierzbicańskie wraz z jego strefą przybrzeżną, tworzącą spójny ekosystem (Ryc. 4.). Teren ten objęty został ochroną ze względu na konieczność ochrony występujących tam charakterystycznych zbiorowisk roślinnych, wykształconych na terenach urozmaiconej, młodoglacjalnej rzeźby terenu. Cechą wyróżniającą obszar jest występowanie wielu zbiorników powierzchniowych pochodzenia lodowcowego.

Ryc. 4. Lokalizacja obszaru objętego planem miejscowym względem obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie

Źródło: opracowanie własne na podstawie <https://gniezno.e-mapa.net>

Wyżej wymieniony obszar Natury 2000 obejmuje teren o dużym bogactwie form glacialnych - rynny polodowcowe, morena czołowa, morena denna, równina sandrowa. W granicach obszaru Natura 2000 znajduje się region charakteryzujący się wielkim bogactwem jezior. Są wśród nich jeziora będące największymi: Jez. Powidzkie i Niedzięgiel i często także najgłębszymi w Wielkopolsce: Jez. Powidzkie, Budziszawskie. Oprócz nich znajdują się tu jeziora następujące: Białe, Czarne, Hutka, Kamienieckie, Kosewskie, Modrze, Ostrowickie, Ostrowskie, Procyń, Rusin, Salomonowskie, Skubarczewskie, Słowikowo, Suszewskie, Wierzbicańskie, Wilczyńskie, Wójcińskie. Przez obszar ostoi przechodzi dział wodny III rzędu rozdzielający zlewnię Noteci i Warty. Na tym obszarze biorą swe źródła rzeki: Wełna, Noteć Zachodnia, Mieszna.

Lasy, choć są od wieków użytkowane gospodarczo, to zachowały naturalne rysy. Przeważają drzewostany mieszane. Do najlepiej zachowanych kompleksów leśnych należą Lasy Miradzkie i Skorzęcińskie. Na szczególną uwagę zasługują najlepiej w Wielkopolsce wykształcone i zachowane fitocenozy świetlistej dąbrowy *Potentillo albae-Quercetum*. Często spotkać też można bardzo dobrze zachowane fitocenozy grądów środkowoeuropejskich *Galio silvatici-Carpinetum* i kwaśnej dąbrowy *Calamagrostio arundinaceae-Quercetum petraeae*. Na dnach rynien wzdłuż jezior oraz w bezodpływowych zagłębieniach zachowały się fragmenty łąk jesionowo-olszowych *Fraxino-Alnetum* i olsów *Carici elongatae-Alnetum*. W zarastającej misie Jeziora Czarnego i Salomonowskiego wykształciły się interesujące zbiorowiska roślinności torfowiska niskiego i przejściowego. W otoczeniu jezior oraz w dolinie Noteci Zachodniej rozciągają się zróżnicowane pod względem syntaksonomicznym i florystycznym zbiorowiska łąkowe. Wśród nich licznie reprezentowane są zbiorowiska kalcyfilne i ziołoroślowe.

W granicach obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 występują jeziora, w których występują najlepiej zachowane w Wielkopolsce formacje podwodnych łąk ramienicowych *Charetea* (Gąbka, Burchardt 2006). Jeziora: Niedzięgiel, Budziszawskie, Czarne są jedynymi ostojami niektórych gatunków ramienic w skali Polski a nawet Europy. Jeziora ramienicowe stanowią aż 14,3% powierzchni Ostoi. Obszar ma ważne znaczenie dla zachowania podwodnych łąk ramienicowych w Polsce. Lasy (szczególnie kompleks Lasów Miradzkich) wchodzące w skład Ostoi cechują się także najlepiej zachowanymi w Wielkopolsce świetlistymi dąbrowami *Potentillo albae-Quercetum*. Wyróżniającym dla tego obszaru elementem szaty roślinnej są także kalcyfilne łąki o zmiennej wilgotności (trzęślicowe oraz świeże) oraz torfowiska nakredowe rozwijające się na pokładach kredy jeziornej.²

Do głównych zagrożeń należy presja turystyczna oraz wiążące się z nią niszczenie cennych zbiorowisk oraz zanieczyszczenie środowiska.

Na terenie obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 występują następujące typy siedlisk przyrodniczych (znak * oznacza siedlisko priorytetowe):

- 3140 – twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic *Charetea* (jeziora ramienicowe),
- 3150 – starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*,
- 6210 – murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*)* – priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków,
- 6410 – zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*),
- 6440 – łąki selernicowe (*Cnidion dubii*),
- 6510 – niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*),
- 7140 – torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*),
- 7150 – obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*,
- 7210 – torfowiska nakredowe (*Cladietum marisci*, *Caricetum buxbaumii*, *Schoenetum nigricantis*)*,
- 9170 – grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*),
- 9190 – kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*),
- 91E0 – łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe) *,

² <http://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/widok/viewfop.jsf?fop=PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH300026.H>

- 91F0 – łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*),
- 91I0 – dąbrowy ciepłolubne (*Quercetalia pubescenti-petraeae*)*

Dla przedmiotowego obszaru Natura 2000 obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 7 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. poz. 1291), zmienione zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z 2 września 2015 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. poz. 2772).

2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Na omawianym obszarze zlokalizowane są dwie strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych – Lubochnia stan. nr 60, obszar AZP 50-35/232 oraz Lubochnia stan. nr 65, obszar AZP 50-35/237. Dopuszcza się działalność inwestycyjną i określa wymóg prowadzenia badań archeologicznych w trakcie prac ziemnych na terenie objętym strefą ochrony konserwatorskiej.

2.9. Klimat lokalny

Klimat okolic Gniezna jak całego Niżu Polskiego, jest wynikiem ścierania się klimatu oceanicznego i kontynentalnego. Zgodnie z regionalizacją klimatyczno-rolniczą, region poznański należy do dzielnicy środkowej, charakteryzującej się najmniejszym rocznym opadem, poniżej 550mm i mniej oraz znaczną ilością wiatrów o przewadze wiatrów zachodnich. Czas trwania okresu wegetacyjnego waha się od 210 do 220 dni. Średnia roczna temperatura powietrza nieznacznie przekracza 8°C. Najzimniejszym miesiącem jest luty (średnio ok. -2°C), najcieplejszym lipiec (średnio ok. +18°C). W lutym jest przeciętnie najmniej opadów (ok. 30 mm) a w lipcu najwięcej (ok. 90 mm). Ogólnie, charakterystycznymi cechami tego klimatu są: stosunkowo małe roczne amplitudy powietrza, wczesna wiosna, długie lato, łagodna i krótka zima z małą pokrywą śnieżną. Klimat lokalny - charakterystyczny dla wyniesionej wysoczyzny dobrze przewietrzony i nasłoneczniony.

2.10. Jakość powietrza

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Wielkopolski Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu. W 2024 r. dla terenu województwa wielkopolskiego przeprowadzono roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą 2023 roku³. Zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2024, poz. 54 ze zm.), gmina Gniezno należy do wielkopolskiej strefy pomiarowej. Na podstawie kryteriów odnoszących się do ochrony zdrowia, ochrony roślin, a także wszystkich substancji podlegających ocenie, strefa zaliczana jest do jednej z wymienionych klas:

1) w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,

³ Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim – raport wojewódzki za rok 2023. Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu, GIOŚ, 2024.

- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku, gdy margines, tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.

2) w klasyfikacji dodatkowej:

- do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $\leq 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $> 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W odniesieniu do ochrony roślin strefę wielkopolską zaliczono do następujących klas:

- pod względem stężenia dwutlenku siarki SO₂ – do klasy A ;
- pod względem stężenia tlenków azotu NO_x – do klasy A;
- pod względem stężenia ozonu O₃ – do klasy A; oraz do klasy D2 pod względem poziomu celu długoterminowego.

W ramach ochrony zdrowia strefę wielkopolską zaliczono do następujących klas:

- pod względem stężenia dwutlenku siarki SO₂ – do klasy A;
- pod względem stężenia tlenków azotu NO_x – do klasy A;
- pod względem stężenia tlenku węgla CO – do klasy A;
- pod względem stężenia benzenu C₆H₆ - do klasy A;
- pod względem stężenia ozonu O₃ – do klasy A;
- pod względem stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ – do klasy A;
- pod względem stężenia pyłu zawieszonego PM_{2,5} – do klasy A;
- pod względem benzo(a)pirenu – w klasie C (co wiąże się z przekroczeniem poziomu docelowego).

Należy podkreślić, że stężenia pyłu PM₁₀ wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza.

2.11. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego L_{DWN} (poziom dziennie-wieczorno-nocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika L_N (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu L_{AeqD} w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu L_{AeqN} w porze nocy wynosi od 45 dB do 60 dB. Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

Klimat akustyczny w rejonie obszaru opracowania jest kształtowany przede wszystkim przez ruch samochodowy odbywający się na znajdujących się tam drogach wewnętrznych dojazdowych i lokalnych. Natężenie hałasu generowanego przez samochody cechuje się zmiennością dobową – przy czym największy hałas generowany jest w porze dziennej. Jeżeli hałas przekraczający wartości dopuszczalne powstaje w związku z eksploatacją drogi, zarządzający zobowiązany jest do podjęcia działań eliminujących stwierdzone przekroczenia. Dodatkowym źródłem hałasu o charakterze okresowym występującym na przedmiotowym obszarze jest praca maszyn rolniczych na okolicznych polach uprawnych.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zadaniem miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania

do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych tego terenu oraz otoczenia.

Według uzasadnienia do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu, celem opracowania jest umożliwienie rozbudowy działającej na tym terenie stadniny koni arabskich.

3.2. Ustalenia projektu planu

§ 3

Ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony symbolem **MN**;
- 2) teren zabudowy zagrodowej, oznaczony symbolem **RM**;
- 3) teren zieleni krajobrazowej oznaczony symbolem **ZK**;
- 4) tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolami **1ZK/WS**, **2ZK/WS**, **3ZK/WS**;
- 5) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami **1KDW**, **2KDW**.

§ 4

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy.

§ 5

Ustala się następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- 2) nakaz zachowania na terenie **MN** dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) nakaz zachowania na terenie **RM** dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) nakaz stosowania się do zaleceń mających na celu ochronę obszaru Natura 2000 - Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026;
- 5) w przypadku wycinki drzew lub w przypadku zamiaru wprowadzenia nowych nasadzeń, na obszarach zadrzewień wskazanych na rysunku planu, nakaz wprowadzenia nasadzeń drzew zgodnych z siedliskiem terenu.

§ 6

Ustala się następujące zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej:

- 1) nakaz ochrony stanowisk archeologicznych Lubochnia stan. nr 60, obszar AZP 50-35/232 oraz Lubochnia stan. nr 65, obszar AZP 50-35/237 zgodnie z granicami stanowisk archeologicznych wyznaczonymi na rysunku planu;

- 2) nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas realizacji inwestycji związanych z prowadzeniem prac ziemnych na terenach objętych strefą ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych Lubochnia stan. nr 60, 65, obszar AZP 50-35/232,237, zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu strefami ochrony konserwatorskiej, na które inwestor winien uzyskać pozwolenie właściwego konserwatora zabytków, przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

§ 7

Nie ustala się wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych.

§ 8

1. Dla terenu **MN** ustala się następujące zasady kształtowania oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) rodzaj zabudowy: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
 - 2) na jednej działce możliwość lokalizacji wyłącznie jednego budynku mieszkalnego wolnostojącego oraz jednego budynku gospodarczo-garażowego;
 - 3) dopuszczenie lokalizacji budynku gospodarczo-garażowego zblokowanego z budynkiem mieszkalnym lub w formie wolnostojącej o powierzchni zabudowy nie większej niż 60 m²;
 - 4) zakaz lokalizacji blaszanych budynków gospodarczo-garażowych;
 - 5) dopuszczenie lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 6) dopuszczenie lokalizacji dojazdów i dojazdów;
 - 7) intensywność zabudowy od 0,01 do 0,3;
 - 8) maksymalną powierzchnię zabudowy – 15,0% powierzchni działki;
 - 9) minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego – 70,0% powierzchni działki;
 - 10) posadowienie posadzki parteru budynków nie wyżej niż 0,5 m nad poziomem terenu;
 - 11) dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 45°;
 - 12) wysokość budynków mieszkalnych:
 - a) do 2 kondygnacji nadziemnych,
 - b) nie więcej niż 9,0 m od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu;
 - 13) wysokość budynków garażowych i gospodarczo-garażowych:
 - a) 1 kondygnacja nadziemna,
 - b) nie więcej niż 6,0 m od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu;
 - 14) lokalizację miejsc postojowych dla samochodów osobowych w ilości minimum 2 miejsca na każdy lokal mieszkalny na terenie działki;
 - 15) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek 2500 m².
2. Dla terenu **RM** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - 1) dopuszcza się realizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolnostojących;
 - 2) dopuszcza się realizację budynków gospodarczo-garażowych;
 - 3) dopuszcza się realizację budynków inwentarskich;
 - 4) dopuszcza się realizację obiektów kubaturowych związanych z rekreacją hipiczną i hodowlą koni, w tym m.in. hali jeździeckiej do treningu i ujeżdżalni koni;
 - 5) dopuszczenie lokalizacji wiat z urządzeniami do treningu koni, przy czym zarówno szerokość jak i długość wiaty nie może przekraczać 22,0 m,
 - 6) dopuszczenie realizacji parkurów, lonżowników, ujeżdżalni otwartych lub innych urządzeń niebędących budynkami, przeznaczonych do utrzymania i treningu koni;
 - 7) zakaz lokalizacji budynków blaszanych;
 - 8) dopuszczenie lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;

- 9) dopuszczenie lokalizacji dojeżdż i dojazdów oraz ścieżek pieszych, rowerowych i konnych oraz lokalizację dróg pożarowych;
 - 10) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych;
 - 11) intensywność zabudowy od 0,01 do 0,4;
 - 12) maksymalną powierzchnię zabudowy – 20% powierzchni działki;
 - 13) minimalną powierzchnię biologicznie czynną – 60,0% powierzchni działki;
 - 14) dachy skośne dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci dachowych od 15° do 45°;
 - 15) wysokość budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolnostojących, gospodarczo-garażowych i budynków inwentarskich nie większa niż 10,0 m i nie więcej, niż 2 kondygnacje nadziemne, przy czym dla obiektów kubaturowych związanych z rekreacją hipiczną i hodowlą koni, w tym m.in. dla hali jeździeckiej do treningu i ujeżdżalni koni – dopuszcza się wysokość nieprzekraczającą 15,0 m;
 - 16) wysokość wiat maksymalnie do 10,0 m;
 - 17) zastosowanie materiałów elewacyjnych w kolorach pastelowych, szarym i białym oraz w kolorze naturalnym materiału ceramicznego, kamienia i drewna;
 - 18) zastosowanie dla dachów dachówki ceramicznej, betonowej, bitumicznej, gontu, blachy lub materiału dachówkopodobnego, w kolorach ceglasto-czerwonym, brązowym lub grafitowym;
 - 19) lokalizację miejsc parkingowych, na terenie działki, w ilości minimum 2 miejsca na każdy lokal mieszkalny, wliczając w to miejsca w garażu;
 - 20) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
 - 21) wskazany na rysunku planu obszar zadrzewień określa minimalny zasięg zadrzewień na terenie.
3. Dla terenu **ZK** ustala się następujące wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
- 1) przeznaczenie: teren zieleni krajobrazowej;
 - 2) nakaz zachowania istniejących i wprowadzenia nowych zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
 - 3) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
 - 4) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych;
 - 5) dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy i remontów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 6) dopuszczenie lokalizacji urządzeń melioracyjnych;
 - 7) dopuszczenie lokalizacji dojeżdż, dojazdów oraz ścieżek pieszych, rowerowych i konnych oraz dróg pożarowych,
 - 8) minimalną powierzchnię biologicznie czynną wynoszącą 85,0% terenu.
4. Dla terenu **1ZK/WS** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
- 1) przeznaczenie terenu: teren zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych;
 - 2) nakaz pozostawienia, oznaczonego na rysunku planu, siedliska kumaka nizinnego *Bombina bombina*, w stanie nienaruszonym;
 - 3) nakaz utrzymania istniejących wód powierzchniowych;
 - 4) zakaz lokalizacji budynków kubaturowych;
 - 5) zakaz wprowadzania nowych – innych niż istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojeżdż, dojazdów i utwardzeń terenu;
 - 6) zakaz instalacji nowego – innego niż istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, oświetlenia terenu;

- 7) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 8) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojść, dojazdów i utwardzeń terenu;
 - 9) minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 95,0% powierzchni terenu;
 - 10) nakaz zachowania istniejących zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
 - 11) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
 - 12) wskazany na rysunku planu obszar zadrzewień określa minimalny zasięg zadrzewień na terenie.
5. Dla terenów **2ZK/WS** i **3ZK/WS** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
- 1) przeznaczenie terenu: tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych;
 - 2) nakaz zachowania istniejących i wprowadzenia nowych zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
 - 3) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
 - 4) nakaz utrzymania istniejących wód powierzchniowych;
 - 5) zakaz lokalizacji budynków kubaturowych;
 - 6) na terenie **3ZK/WS** dopuszcza się realizację parkurów, lonżowników, ujeżdżalni otwartych lub innych urządzeń niebędących budynkami, przeznaczonych do utrzymania i treningu koni wyłącznie poza terenami zadrzewień;
 - 7) dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy i remontów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 8) dopuszczenie lokalizacji nieutwardzonych dojść, dojazdów oraz ścieżek pieszych, rowerowych i konnych;
 - 9) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojść, dojazdów i utwardzeń terenu;
 - 10) dopuszczenie lokalizacji dróg pożarowych
 - 11) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych;
 - 12) minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 85,0% powierzchni działki.

§ 9

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz osuwaniem się mas ziemnych ustala się nakaz stosowania działań ochronnych dla siedliska przyrodniczego 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, zgodnie z przepisami odrębnymi;

§ 10

1. W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem ustala się:
 - 1) minimalną powierzchnię działki budowlanej na terenie oznaczonym symbolem **MN** minimum 2500 m²;
 - 2) szerokość frontu działki budowlanej na terenie oznaczonym symbolem **MN** minimum 22 m;
 - 3) kąt położenia granic działki budowlanej w stosunku do przyległego pasa drogowego od 70° do 110°.
2. Nie wyznacza się granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości.

§ 11

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących wpłynąć negatywnie na występujące na obszarze objętym planem siedlisko kumaka nizinnego *Bombina bombina*;
- 2) nakaz stosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego (w tym miejscu należy podkreślić, iż zapis ten wynika z zamiaru zabezpieczenia terenu inwestycji oraz terenów sąsiednich przed zalaniem na skutek nieprzewidzianego przerwania drożności drenaży melioracyjnych – jako rozwiązania zastienne w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego uważa się inne nowe urządzenia drenażowe jakie należy wykonać w celu uniknięcia potencjalnej szkody);
- 3) nakaz uwzględnienia przy zagospodarowaniu terenu przebiegu napowietrznej sieci elektroenergetycznej średniego napięcia 15kV, pasa technologicznego wolnego od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej, o szerokości 7,5 m od osi linii w obie strony.

§12

Ustala się następujące zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

- w zakresie systemów komunikacji:
 - a) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami **1KDW**, **2KDW** o szerokościach maksymalnych zgodnych z rysunkiem planu,
 - b) zakaz lokalizacji zabudowy kubaturowej na terenach dróg,
 - c) dopuszcza się realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w obrębie terenu dróg, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - d) nakaz zapewnienia miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 3) nakaz zapewnienia dróg pożarowych oraz przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 4) odprowadzanie ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym zakazuje się na obszarach szczególnej ochrony środowiska i obszarach podmokłych stosowania zbiorników na nieczystości ciekłe, przy czym za wskazane obszary uznaje się zasięg występowania siedliska kumaka nizinnego;
- 5) odprowadzanie ścieków odzwierzęcych: do szczelnych zbiorników bezodpływowych lub do indywidualnych oczyszczalni ścieków, z dopuszczeniem ich odprowadzania do kanalizacji sanitarnej po ich uprzednim podczyszczeniu, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 6) w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych:
 - a) z terenów **MN** i **RM**: na terenie, w tym do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych z dopuszczeniem ich retencjonowania i wtórnego wykorzystania oraz z dopuszczeniem ich odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) z terenów **ZK**, **1ZK/WS**, **2ZK/WS**, **3ZK/WS**: na terenie,
 - c) z terenów **1KDW** i **2KDW**: do sieci kanalizacji deszczowej, lub do rowów, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 7) dopuszczenie budowy sieci gazowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 8) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną:
 - a) zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej lub z indywidualnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11,

- b) dopuszczenie budowy stacji transformatorowych jako wewnętrznych: wolnostojących, wbudowanych w budynki o innym przeznaczeniu,
- 9) dopuszczenie skablowania istniejących linii elektroenergetycznych, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 10) w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie w ciepło z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii oraz z innych źródeł, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem wprowadzania odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zapisów pkt 11,
- 11) dopuszczenie wprowadzania odnawialnych źródeł energii, wytwarzających energię w celu jej zużycia na własne potrzeby, o mocy nieprzekraczającej 100 kW, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 12) postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu w zakresie tekstowym i graficznym muszą być powiązane z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, które określa politykę przestrzenną gminy, w tym zasady zagospodarowania przestrzennego jej poszczególnych części. Miejscowy plan zostaje uchwalony po wcześniejszym stwierdzeniu jego zgodności ze studium przez Radę Gminy.

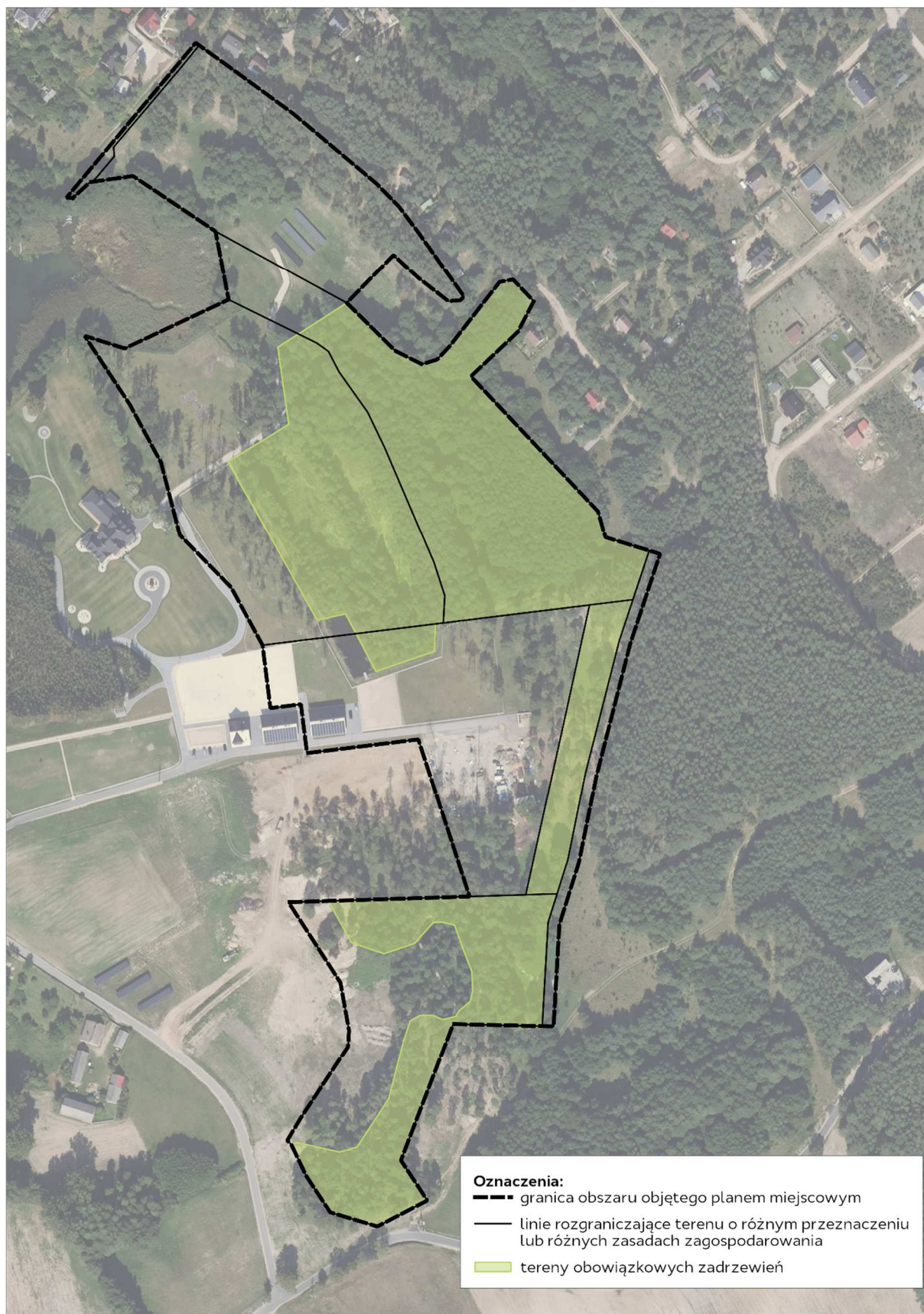
W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gniezno, przyjętego uchwałą Nr 119/XI/2000 Ray Gminy Gniezno z dnia 28 lutego 2000 roku z późniejszymi zmianami, obszar objęty projektem zmiany planu przeznacza się pod: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej, tereny trwałych użytków zielonych, zadrzewień i zakrzewień oraz tereny wód powierzchniowych śródlądowych. Zgodnie z zapisami Studium do strefy osadniczej zalicza się tereny o wysokim stopniu zainwestowania i zakłada się na nich dalszy, intensywny rozwój zabudowy i zagospodarowania o funkcji mieszkaniowej, usługowej czy przemysłowej. Dodatkowo, jedną z wyznaczonych w Studium stref jest strefa rekreacyjna, obejmująca między innymi rejon Jeziora Wierzbicańskiego. Cechuje się ona wysoką wartością przyrodniczo-krajobrazową. Strefa ta, ze względu na istniejące uwarunkowania (tj. obecne zainwestowanie, włączenie do specjalnej strefy ochrony siedlisk Natura 2000) ma potencjał do rozwoju zagospodarowania o niskiej intensywności – w tym, przede wszystkim funkcji związanej z turystyką i rekreacją. Istotnym aspektem w polityce przestrzennej dla opisywanej strefy jest niewielka ingerencja w zespoły przyrodnicze, przy jednoczesnej dbałości o gospodarkę wodno-ściekową.

Ponadto, w Studium podkreśla się, iż funkcje turystyczne, agroturystyczne, rekreacyjne i sportowe stanowią istotny czynnik dla rozwoju gminy Gniezno, co nierozdzielnie wiąże się ze wspomnianymi wcześniej walorami przyrodniczo-krajobrazowymi. Z założenia, ekspansja tych funkcji przyczynić ma się do wzrostu aktywizacji społeczeństwa, zaspokojenia ich potrzeb związanych z kontaktem z naturą, poprawą zdrowia, a nawet zwiększeniem więzi społecznych. Czynnikiem sprzyjającym rozwojowi funkcji turystycznej, rekreacyjnej czy sportowej jest dobra dostępność komunikacyjna gminy, sąsiedztwo miasta Gniezno, a także stosunkowo niewielka odległość od miasta Poznania. Co ważne, zaznacza się, iż zainwestowania w ramach opisywanych funkcji w granicach obszarów chronionych powinien ograniczać się do lokalizacji nowych obiektów wyłącznie na obszarach już zainwestowanych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Pozwoli to na zachowanie kompleksów przyrodniczych w stanie praktycznie niezmienionym, a co za tym idzie, harmonia panująca w ekosystemach nie zostanie zaburzona.

Biorąc pod uwagę powyższe, założenia zawarte w projekcie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa letniskowego w Lubochni są zgodne z ustaleniami obowiązującego Studium. Tereny objęte opracowaniem przeznacza się bowiem pod: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), teren zabudowy zagrodowej (RM), teren zieleni krajobrazowej (ZK), tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych (ZK/WS) oraz tereny dróg wewnętrznych (KDW). Dodatkowo, obszary przeznaczone w planie pod lokalizację zabudowy ogranicza się wskaźnikami – odpowiednio do typu terenu, na którym dane przeznaczenie się znajduje. Z uwagi na to, iż całość obszaru opracowania znajduje się w granicach

obszaru chronionego Natura 2000, minimalna powierzchnia działek budowlanych ustalona jest na 2500 m² w przypadku zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Co więcej, w projekcie planu ogranicza się stopień zainwestowania terenów. Co za tym idzie, w przypadku zabudowy mieszkaniowej dopuszcza się maksymalnie 15% udział powierzchni zabudowy w powierzchni działki, przy jednoczesnej powierzchni biologicznie czynnej wynoszącej 70% powierzchni działki. Dla zabudowy zagrodowej ustala się maksymalną powierzchnię zabudowy wynoszącą 20% powierzchni działki oraz 60% terenów biologicznie czynnych. Ponadto, dla terenów zieleni krajobrazowej, zieleni krajobrazowej oraz wód powierzchniowych śródlądowych ustala się wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na poziomie minimum 85%. Uwzględnienie tych wskaźników w ramach terenów z założenia wolnych od zabudowy kubaturowej wiąże się z dopuszczeniem lokalizacji dojazdów i dojazdów, a także obiektów niebędących budynkami związanych z działalnością hipiczną. Co istotne, na terenach oznaczonych symbolem MN, RM, ZK i ZK/WZ nakazuje się zachowanie istniejących zadrzewień i zakrzewień w granicach oznaczonych na rysunku planu - co przyczyni się do zachowania występujących na wskazanych obszarach siedlisk przyrodniczych. Co więcej, w celu ochrony występującego w rejonie zmiany planu siedliska, w przypadku wycinki drzew lub w przypadku zamiaru wprowadzenia nowych zadrzewień, w planie nakazuje się wprowadzanie nasadzeń zgodnych z siedliskiem przyrodniczym 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe.

Ustalenia projektu zmiany planu respektują zatem zapisy obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gniezno. Projektowany rozwój obszaru objętego opracowaniem nie powoduje kolizji z założeniami urbanistycznymi gminy, jednak stanowi uzupełnienie struktury funkcjonalno-przestrzennej przy jednoczesnej gwarancji zachowania układów przyrodniczych i ochrony występujących na tym terenie gatunków fauny i flory – w tym zapewnieniu ochrony siedliska kumaka nizinnego (*Bombina bombina*) i wyłączenie możliwości lokalizowania nowej zabudowy i obiektów budowlanych na terenach jego wędrówki. Przedmiotowa zmiana planu ogranicza chaotyczną ekspansję zabudowy i zapewnia niską ingerencję poprzez zachowanie wysokiego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej i zachowanie oraz uzupełnianie istniejących zadrzewień (Ryc. 5.). Projekt zmiany planu przeznacza tereny pod określone funkcje zgodnie z ustaleniami studium. Dodatkowo, w dokumencie tym planuje się wykorzystać potencjał obszaru pod względem aktywizacji funkcji turystyczno-rekreacyjno-sportowej, związanej z działalnością hipiczną. Niemniej jednak, projektowany rozwój hodowli koni, w wyniku określenia minimalnych i maksymalnych wskaźników, nie będzie równał się z naruszeniem ekosystemu Jeziora Wierzbicańskiego. Umożliwienie ekspansji działalności będzie miało pozytywny wpływ na rozwój turystyki gminy, a tym samym jej promocji w skali lokalnej i ponadlokalnej.

Ryc. 5. Obszary zachowania i uzupełniania zadrzewień w projekcie planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu, potencjalna przyszła realizacja inwestycji odbywać się będzie przy zastosowaniu przepisów obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa letniskowego w Lubochni (Uchwała Nr XV/88/2019 z dnia 26 czerwca 2019 r.) – zgodnie z którym teren przeznacza się pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (cz. północna obszaru opracowania) oraz tereny zieleni krajobrazowej. Dla terenu zieleni krajobrazowej ustala się zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych, nakaz utrzymania wód powierzchniowych, dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy i remontów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz dopuszczenie lokalizacji urządzeń melioracyjnych, dojazdów, dojazdów oraz ścieżek pieszo-rowerowych.

Zgodnie z ustaleniami przedmiotowej zmiany planu, obszar opracowania przeznacza się pod:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony symbolem **MN** (bez zmian);
- 2) teren zabudowy zagrodowej, oznaczony symbolem **RM**;
- 3) teren zieleni krajobrazowej oznaczony symbolem **ZK**;
- 4) tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolami **1ZK/WS**, **2ZK/WS**, **3ZK/WS**;
- 5) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami **1KDW**, **2KDW**.

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z chęci realizacji inwestycji związanych z ekspansją stadniny koni arabskich. Obiekt ten, z uwagi na prestiż na arenie krajowej i europejskiej, cechuje się pozytywnym wpływem na sferę społeczno-ekonomiczną czy turystyczną gminy Gniezno, zwiększając tym samym atrakcyjność jednostki. Niemniej jednak, z uwagi na jednoczesne położenie obszaru opracowania na terenie niezwykle cennym przyrodniczo, przedsięwzięcie to wymaga ustalenia nowych zapisów, które pozwolą na zrównoważony rozwój w rejonie zmiany planu – tj. rozwój, który będzie respektował lokalny ekosystem i nie przyczyni się do degradacji występujących na tym terenie gatunków fauny i flory. Rozwój zainwestowania bez odpowiednich rozwiązań w zakresie ochrony przed zanieczyszczeniami powietrza i wód oraz hałasem, może spowodować stopniowe pogorszenie stanu środowiska lub zwiększenie ryzyka wystąpienia takiego pogorszenia. Zbyt intensywne zainwestowanie terenów może wiązać się z uszczelnieniem dużych powierzchni terenów, co wpłynie na znaczne zmniejszenie zdolności infiltracyjnych gruntów i pogorszenie warunków retencyjnych terenów. Dodatkowo, nieodpowiednia ekspansja zabudowy i nowe zagospodarowanie mogłoby doprowadzić do naruszenia występującego na tym terenie siedliska kumaka nizinnego i degradację cennego drzewostanu. Realizacja nowej zabudowy przy braku kompleksowych rozwiązań może również wpłynąć na pogorszenie walorów krajobrazowych przedmiotowego terenu. Zapisy planu dotyczące ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego będą uniemożliwiały lokalizację przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych oraz inwestycji dopuszczonych w planie.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu zmiany planu

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko określa, analizuje i ocenia istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Przedmiotowy obszar znajduje się w granicach obszaru specjalnej ochrony siedlisk Natura 2000 „Pojezierze Gnieźnieńskie”. Wymieniona forma ochrony przyrody jest jednak objęta ochroną na podstawie przepisów odrębnych, które powinny skutecznie ją chronić. Dla obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 2 września 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2015 r., poz. 5276). Dlatego realizacja projektu mpzp nie przyczyni się do pogłębiania problemów ochrony środowiska w odniesieniu do powierzchniowych terenów chronionych.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach, jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych. Mając na uwadze powyższe, do istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, należą:

- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych wskutek wprowadzenia nowej zabudowy i związanej z nią emisji - lokalizacja terenu przy jeziorze Wierzbiczańskim,
- ingerencja w siedlisko Kumaka nizinnego, w tym naruszenie miejsca sezonowej wędrówki,
- zaburzenie harmonii funkcjonowania miejscowych ekosystemów,
- presja przestrzeni mogąca przejawiać się między innymi częściowym zmniejszeniem ilości zadrzewień, degradacją drzewostanu cennego z punktu widzenia siedliska przyrodniczego oraz złym doбором gatunków w przypadku prowadzenia rekompensacji przyrodniczej,
- pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego,
- ochrona stanowisk archeologicznych,
- lokalizacja terenu na obszarze Natura 2000.

Niemniej jednak, w związku z postępem technologicznym, część wskazanych wyżej problemów wynikających z konieczności ochrony środowiska może zostać zniwelowana -przykładowo, dzięki nowoczesnym rozwiązaniom związanym z gospodarką odpadami czy zmniejszaniem szkodliwości emitowanych zanieczyszczeń (m. in. poprzez różnego rodzaju filtry). Projekt planu zawiera liczne zasady kształtowania zabudowy (m. in. minimalną powierzchnię biologicznie czynną, maksymalną powierzchnię zabudowy, wysokość budynków i budowli) oraz zasady wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną (w zakresie zaopatrzenia w wodę, zagospodarowania ścieków i odpadów), które są zgodne z obowiązującymi dotychczas na terenie obszaru chronionego krajobrazu zakazami i zasadami gospodarowania przestrzenią.

Mając na uwadze powyższe, realizacja postanowień miejscowego planu niesie ze sobą pewne ryzyko pogłębiania istniejących problemów ochrony środowiska przyrodniczego, a także powstania nowych zagrożeń. Jednakże jak wykazała niniejsza prognoza wpływ na środowisko będzie niewielki, a dzięki zapisom w projekcie zmiany planu – będzie skutecznie ograniczany. W tym celu szczególną uwagę poświęcono między innymi starannemu doborowi ustaleń planu miejscowego, które jako priorytet stawiają ochronę wszystkich elementów cennych z punktu widzenia występujących siedlisk przyrodniczych.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Zasadniczym celem sporządzenia przedmiotowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest umożliwienie lokalizacji obiektów związanych z rekreacją hipiczną, planowanych do realizacji w ramach popularnej stadniny koni arabskich. Co za tym idzie, sporządzenie niniejszej zmiany tworzy potencjał do zwiększenia atrakcyjności turystycznej gminy w skali ponadlokalnej jak i krajowej, a tym samym do aktywizacji rozwoju społeczno-gospodarczego. Dodatkowo, sporządzenie zmiany planu przełoży się na uporządkowanie parametrów przyszłych inwestycji i utrzymania ładu przestrzennego, przy jednoczesnym dostosowaniu poszczególnych wskaźników tak, aby zniwelować potencjalne negatywne oddziaływania na otoczenie.

Niemniej jednak, głównym priorytetem prognozy środowiskowej jest ustalenie, jak i w jakiej skali, założenia planu miejscowego oddziaływać będą na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego gminy Gniezno.

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczaniem powietrza na dalekie odległości,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Rio de Janeiro, 1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu,
- Europejska Konwencja o ochronie dziedzictwa archeologicznego sporządzona w La Valetta dnia 16 stycznia 1992 r., zwana Konwencją Maltańską, której celem jest ochrona dziedzictwa archeologicznego jako źródła zbiorowej pamięci europejskiej i jako instrumentu dla badań historycznych i naukowych.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez

zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko

W planie ustala się między innymi tereny z zakazem lokalizowania nowej zabudowy i obiektów budowlanych na terenach występowania siedlisk przyrodniczych, a także w miejscach sezonowych wędrówek kumaka nizinnego. Ponadto, nakazuje się zachowanie istniejących zadrzewień w miejscach oznaczonych na rysunku planu, a oprócz tego wskazuje się na konieczność uzupełnienia zadrzewień zgodnie z istniejącym siedliskiem. Następnie, w projekcie planu ustala się zachowanie minimalnych wskaźników powierzchni biologicznie czynnej oraz udziału powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni terenu – co przyczyni się do zminimalizowania poziomu antropopresji i zapewni zachowanie harmonii w ekosystemie.

- Dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, której celem jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych,
- Dyrektywę 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych,

W planie ustala się konieczność zaopatrzenia w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, a także nakaz odprowadzania ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej – przy czym zakazuje się na obszarach szczególnej ochrony środowiska i obszarach podmokłych stosowania zbiorników na nieczystości ciekłe (przy czym za wskazane tereny uważa się siedlisko kumaka nizinnego). Dodatkowo ustala się nakaz zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na terenie, z dopuszczeniem ich retencjonowania i wtórnego wykorzystania, a także odprowadzania do kanalizacji deszczowej.

- Europejską Konwencję Krajobrazową z dnia 20 października 2000 r., która ma na celu promowanie działań na rzecz krajobrazu, jego ochronę, zarządzanie i planowanie oraz organizowanie europejskiej współpracy w tym zakresie.

W planie ustalono parametry zabudowy: takie, jak wysokość budynków, wielkość powierzchni biologicznie czynnej, wielkość powierzchni zabudowanej co przełoży się na krajobraz gminy. W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ładu przestrzennego.

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”

Projekt miejscowego planu uwzględnia działania naprawcze zawarte w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954). Do działań naprawczych w skali lokalnej zawartych w „Programie” należą:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno- bytowej i technologicznej) – przedsiębiorstwa energetyczne, jednostki samorządu terytorialnego, mieszkańcy:
 - nawiązanie współpracy przez samorządy z dostawcami ciepła sieciowego, paliw gazowych,
 - rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
 - rozbudowa sieci gazowych,
 - zmiana (jeżeli jest stosowane) paliwa stałego na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie gazu, energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
 - ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
 - zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca na ograniczanie emisji pyłów zawieszonych, w tym zakaz spalania węgla brunatnego,
 - regularne czyszczenie kominów przy spalaniu paliw stałych.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej) – jednostki samorządu terytorialnego, zarządcy dróg:

- kontynuacja modernizacji lub wymiany taboru komunikacji miejskiej/gminnej, ze szczególnym uwzględnieniem korelacji ekonomiczno-ekologicznej, tzn. współmierność zaangażowanych środków finansowych do spodziewanych efektów ekologicznych,
 - dążenie do wprowadzenia nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich/gminnych,
 - szkolenia dla prowadzących pojazdy dot. takiego użytkowania pojazdów i sposobu jazdy, aby ograniczyć emisję zanieczyszczeń,
 - podejmowanie działań mających na celu stosowanie zachęt do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku (np. uprzywilejowane miejsca parkingowe),
 - kanalizowanie ruchu tranzytowego z ominięciem centralnych części miast i stref zamieszkania,
 - tworzenie stref ograniczonego ruchu i stref uspokojonego ruchu,
 - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
 - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
 - rozwój systemu tras rowerowych i infrastruktury rowerowej,
 - rozwój i modernizacja systemu płatnego parkowania w centrach miast,
 - priorytet dla ruchu pieszego, ruchu rowerowego i transportu zbiorowego w centrach miast,
 - tworzenie buspasów oraz wydzielanie przejazdów dla autobusów,
 - budowa systemu parkingów P&R oraz parkingów buforowych wraz z systemem informacji o zajętości miejsc postojowych,
 - wspieranie rozwiązań proekologicznych w zakresie transportu (np. wspieranie stacji ładowania pojazdów elektrycznych).
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw – przedsiębiorstwa energetyczne:
- zakaz stosowania węgla brunatnego,
 - ograniczenie emisji pyłu i benzo(a)pirenu w pyle poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
 - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości zanieczyszczeń,
 - stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony powietrza gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - stosowanie odnawialnych źródeł energii,
 - zmniejszenie strat przesyłu energii.
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne – zakłady przemysłowe:
- stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony atmosfery gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - optymalizacja procesów produkcji w celu ograniczenia emisji substancji do powietrza,
 - zmiana technologii produkcji prowadząca do zmniejszenia emisji pyłów, stopniowe wprowadzanie BAT,
 - stopniowe dostosowywanie instalacji do wymogów emisyjnych zawartych w Dyrektywie 2010/75/UE (IED) i zatwierdzonych konkluzji dla poszczególnych gałęzi przemysłu,
 - podejmowanie działań ograniczających do minimum ryzyko wystąpienia awarii urządzeń ochrony atmosfery (ze szczególnym uwzględnieniem dużych obiektów przemysłowych), a także ich skutków poprzez utrzymywanie urządzeń w dobrym stanie technicznym.
5. W zakresie planowania działań i planowania przestrzennego – jednostki samorządu terytorialnego:
- opracowanie Gminnego Programu Niskoemisyjny (GPN) zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 2008r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz.U. z 2022 r. poz. 2456).
 - uwzględnianie w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłów poprzez działania polegające na:

- ustalaniu minimalnego współczynnika zieleni na poziomie przynajmniej 20% w obrębie zabudowy mieszkaniowej i usługowej,
 - wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (place, skwery),
 - tworzenie tzw. zielonej infrastruktury,
 - tworzenie „zielonych” miejsc wypoczynku dla dzieci i osób starszych,
 - zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
- ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem instalowania ogrzewania niskoemisyjnego w nowo planowanej zabudowie,
 - zalecanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
 - modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ścisłe centra miast,
 - reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczających ruch samochodowy w ścisłych centrach miast,
 - zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy w miastach,
 - w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg:
 - wskazanie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni w pasach drogowych (z roślin o dużych zdolnościach fitoremediacyjnych) oraz późniejszego dbania o ich dobry stan jakościowy,
 - wskazanie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu „zielona ściana” zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających,
 - planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miast”.
6. Uwzględnianie przez podmioty podlegające ustawie o zamówieniach publicznych:
- kryteriów efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa, itp.),
 - kryteriów efektywności energetycznej w ramach zakupów usług (np. stosowania zabezpieczeń przed pyleniem w czasie robót budowlanych, segregacji odpadów itp.).
7. Działania kontrolne prowadzone przez uprawnione jednostki:
- wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów;
 - wzmocnienie kontroli gospodarstw domowych; obiektów sektora handlu i usług oraz małych przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów;
 - wzmocnienie kontroli zakładów przemysłowych na terenie miasta emitujących zanieczyszczenia do powietrza;
 - wzmocnienie kontroli przestrzegania zakazu spalania odpadów zielonych;
 - kontrole czystości kół w pojazdach wyjeżdżających z placów budów;
 - kontrole czystości ulic przy wyjazdach z placów budów;
 - kontrole zabezpieczeń przeciwko pyleniu i roznoszeniu odpadów (np. styropianu) z terenu inwestycji budowlanych oraz w trakcie przewożenia materiałów sypkich.

Odnosząc się do ww. działań naprawczych, w projekcie planu ustala się zaopatrzenie:

- *z istniejącej lub projektowanej sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi,*
- *w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej lub z indywidualnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11 uchwały,*
- *zaopatrzenie w ciepło z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii oraz z innych źródeł, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem wprowadzania odnawialnych źródeł energii na terenie MNW, z uwzględnieniem zapisów pkt 11 uchwały,*

- pkt. 11) dopuszczenie wprowadzania odnawialnych źródeł energii, wytwarzającej energię w celu jej zużycia na własne potrzeby o mocy nieprzekraczającej 100 kW, , zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych

Dokumentami obowiązującymi na szczeblu krajowym, których ustalenia zostały uwzględnione w opracowywanym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są również:

- I. Krajowy programem oczyszczania ścieków komunalnych, Warszawa, 16 grudnia 2003 r. wraz z aktualizacjami, w zakresie:
 - ograniczenia zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami,
 - identyfikacji aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
 - budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

W planie ustalono obowiązek odprowadzenia ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym zakazuje się na obszarach szczególnej ochrony środowiska i obszarach podmokłych stosowania zbiorników na nieczystości ciekłe, przy czym za wskazane obszary uznaje się zasięg występowania siedliska kumaka nizinnego;

Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2030 roku przyjęta uchwałą nr XVI/287/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 stycznia 2020 r. w sprawie przyjęcia „Strategii rozwoju województwa wielkopolskiego do 2030 roku”, w zakresie:

CEL OPERACYJNY 3.2. Poprawa stanu oraz ochrona środowiska przyrodniczego Wielkopolski

- zwiększanie i ochrona zasobów wód oraz poprawa ich jakości,
- poprawa jakości powietrza,
- poprawa funkcjonowania gospodarki odpadami.

Plan wprowadził ustalenia w zakresie wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną (w zakresie zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania ścieków i zagospodarowania wód opadowych) co ma wpłynąć na poprawę jakości środowiska naturalnego, szczególnie poprawę gospodarki wodno-ściekowej. W planie ustalono maksymalny procent powierzchni zabudowy. Jednocześnie plan określił minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną na terenie zabudowy mieszkaniowej. Ustalono również zakres odprowadzania wód opadowych i roztopowych. Wyżej wymienione działania wpłyną na ograniczanie emisji substancji do atmosfery, poprawę gospodarki wodno-ściekowej, uporządkowanie gospodarki odpadami oraz ochronę zasobów wodnych.

UCHWAŁA NR XXXIX/941/17 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw zmieniona UCHWAŁĄ NR XXXVI/700/21 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO z dnia 29 listopada 2021 r. zmieniająca uchwałę Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, w zakresie ograniczeń i zakazów:

§ 2. Ograniczenia i zakazy dotyczą:

1) instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, 1093 i 1642), takich jak kocioł, kominek lub piec, jeżeli:

- a) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub
- b) wydzielają ciepło poprzez:
 - bezpośrednie przenoszenie ciepła lub,
 - bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do cieczy lub,

- bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza;
- 2) podmiotów eksploatujących instalacje wymienione w pkt 1.”

§ 3. W instalacjach, o których mowa w § 2 pkt 1, zakazuje się stosowania następujących paliw:

- 1) węgla brunatnego oraz paliw stałych produkowanych z jego wykorzystaniem;
- 2) mułów i flotokonzentratów węglowych oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem;
- 3) paliw, w których udział masowy węgla kamiennego o uziarnieniu poniżej 3 mm wynosi więcej niż 15%;

- 4) węgla kamiennego oraz paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem tego węgla,

nie spełniających któregokolwiek z poniższych parametrów jakościowych:

- a) wartość opałowa co najmniej 23 MJ/kg,
- b) zawartość popiołu nie więcej niż 10%,
- c) zawartość siarki nie więcej niż 0,8 %;

- 5) biomasy stałej, której wilgotność w stanie roboczym przekracza 20%.

§ 4. W przypadku instalacji, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a, dopuszcza się wyłącznie eksploatację instalacji spełniających łącznie następujące warunki:

- 1) zapewniających minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń, określonych w ust. 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz. Urz. UE L 193, str. 100; z 2016 r. L 346, str. 51);
- 2) umożliwiających wyłącznie automatyczne podawanie paliwa, za wyjątkiem instalacji zgazowujących paliwo;
- 3) nieposiadających rusztu awaryjnego oraz elementów umożliwiających jego zamontowanie.

Plan wprowadził ustalenia w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie w ciepło z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii oraz z innych źródeł, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem wprowadzania odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zapisów pkt 11,

pkt 11 - dopuszczenie wprowadzania odnawialnych źródeł energii, wytwarzających energię w celu jej zużycia na własne potrzeby, o mocy nieprzekraczającej 100 kW, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu zmiany planu na środowisko

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi na terenach przeznaczonych pod zabudowę będzie miało charakter stały, długoterminowy i związane będzie z posadowieniem budynków. W przedmiotowym planie dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy, o parametrach określonych przez wskaźniki urbanistyczne, co prowadzić będzie do zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienia go w miejscu lokalizacji budynków. Co więcej istnieje możliwość wystąpienia zmian w ukształtowaniu terenu, obejmujących między innymi wykonanie wykopów, nasypów i wyrównania powierzchni terenów. Podobnie przeznaczenie terenów pod budowę dróg będzie wymagało zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienia go zgodnie z technologią budowy obiektów komunikacyjnych. Zmiany w ukształtowaniu terenu oraz strukturze gruntu wystąpią również w przypadku budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej. Na skutek prowadzenia prac budowlanych mogą nastąpić zmiany we właściwościach fizycznych i chemicznych podłoża, jak również przekształcenie powierzchni ziemi o charakterze lokalnym i krótkoterminowym, związane z wykonaniem wykopów.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia planu ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy (wskaźnik intensywności zabudowy) oraz nakazujące zachowanie odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnej na poziomie nie mniejszym, niż 70% na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, 60% na terenie zabudowy zagrodowej, a także nie mniej, niż 85% na terenach zieleni krajobrazowej oraz zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych.

W celu ograniczenia do minimum uszczelnienia terenu na terenach szczególnie istotnych pod względem środowiskowym, ustala się między innymi:

1. Dla terenu **ZK** ustala się następujące wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - 1) przeznaczenie: teren zieleni krajobrazowej;
 - 2) nakaz zachowania istniejących i wprowadzenia nowych zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
 - 3) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
 - 4) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych;
 - 5) dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy i remontów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 6) dopuszczenie lokalizacji urządzeń melioracyjnych;
 - 7) dopuszczenie lokalizacji dojazdów, dojazdów oraz ścieżek pieszych, rowerowych i konnych oraz dróg pożarowych,
 - 8) minimalną powierzchnię biologicznie czynną wynoszącą 85,0% terenu.
2. Dla terenu **1ZK/WS** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - 1) przeznaczenie terenu: teren zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych;
 - 2) nakaz pozostawienia, oznaczonego na rysunku planu, siedliska kumaka nizinnego *Bombina bombina*, w stanie nienaruszonym;
 - 3) nakaz utrzymania istniejących wód powierzchniowych;
 - 4) zakaz lokalizacji budynków kubaturowych;
 - 5) zakaz wprowadzania nowych – innych niż istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojazdów i utwardzeń terenu;
 - 6) zakaz instalacji nowego – innego niż istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, oświetlenia terenu;

- 7) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 8) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojazdów i utwardzeń terenu;
 - 9) minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 95,0% powierzchni terenu;
 - 10) nakaz zachowania istniejących zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
 - 11) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
 - 12) wskazany na rysunku planu obszar zadrzewień określa minimalny zasięg zadrzewień na terenie.
3. Dla terenów **2ZK/WS** i **3ZK/WS** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
- 1) przeznaczenie terenu: tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych;
 - 2) nakaz zachowania istniejących i wprowadzenia nowych zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
 - 3) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
 - 4) nakaz utrzymania istniejących wód powierzchniowych;
 - 5) zakaz lokalizacji budynków kubaturowych;
 - 6) na terenie **3ZK/WS** dopuszcza się realizację parkurów, lonżowników, ujeżdżalni otwartych lub innych urządzeń niebędących budynkami, przeznaczonych do utrzymania i treningu koni wyłącznie poza terenami zadrzewień;
 - 7) dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy i remontów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 8) dopuszczenie lokalizacji nieutwardzonych dojazdów, dojazdów oraz ścieżek pieszych, rowerowych i konnych;
 - 9) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojazdów i utwardzeń terenu;
 - 10) dopuszczenie lokalizacji dróg pożarowych
 - 11) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych;
 - 12) minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 85,0% powierzchni działki.

Oddziaływanie skutków realizacji ustaleń projektu planu na powierzchnię terenów zieleni krajobrazowej (ZK), a także zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych (ZK/WS) nie przybierze zatem charakteru negatywnego w stopniu znaczącym.

Uwarunkowane jest to ustaleniem wskaźników urbanistycznych pozwalających na zachowania dużej powierzchni nieulegających przekształceniu (wysokie wartości powierzchni biologicznie czynnej, niski udział powierzchni zabudowy), a także całkowite wyłączenie z możliwości realizacji nowych obiektów na terenie bytowania i migracji kumaka nizinnego. Co więcej ustalono nakaz pozostawienia zadrzewień w stanie nienaruszonym na obszarze określonym na rysunku planu, a także w przypadku realizacji nowych zadrzewień ustalono konieczność doboru gatunkowego drzew, zgodnie z siedliskiem przyrodniczym.

Zgodnie z mapą ewidencyjną teren objęty projektem planu stanowi: grunty orne: RIVb, RV, RVI, łąki ŁVI, pastwiska PsV, PsVI, grunty rolne zabudowane Br-RIVb, Br-ŁVI, grunty zadrzewione i zakrzewione Lz, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws, rowy W oraz nieużytki N.

W granicach obszaru objętego projektem planu nie występują grunty rolne chronione I-III klasy bonitacyjnej. Podczas realizacji dopuszczonych w planie przedsięwzięć budowlanych zaleca się w miarę możliwości zagospodarowanie mas ziemnych na terenie inwestycji.

Potencjalnym zagrożeniem dla gleb jest ewentualne, niewłaściwe gromadzenie odpadów stałych w obrębie działek, do czasu ich odbioru i wywiezienia na składowisko. W zapisach planu ustalono sposób postępowania z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi tj. zgodnie z przepisami regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Gniezno oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2023 poz. 1587 ze zm.), które zapewniają ochronę powierzchni ziemi przed skażeniem.

6.2. Oddziaływanie na krajobraz

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do:

- prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi,
- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem,
- uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Teren objęty opracowaniem nie został objęty prawną formą ochrony krajobrazu, taką jak park krajobrazowy czy obszar chronionego krajobrazu.

Z uwagi na potrzebę ekspansji terenów inwestycyjnych na obszarze objętym projektem planu, obszar przeznaczony pod teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren zabudowy zagrodowej, tereny zieleni krajobrazowej oraz tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych. Prognozuje się, iż przewidziana w planie nowa zabudowa kubaturowa spowoduje trwałe przekształcenia krajobrazu. Niemniej jednak, dotychczasowa naturalna estetyka przestrzeni nie zostanie naruszona w sposób znaczący, co jest bezpośrednio związane z koniecznością zachowania i uzupełniania roślinności nie tylko na terenach przeznaczonych pod inwestycje budowlane, ale także na terenach szeroko rozumianej zieleni. Należy jednak zaznaczyć, iż zastane w projekcie planu przeznaczenie terenu stanowi kontynuację dzisiejszego sposobu użytkowania terenu (istniejąca zabudowa związana z hipiką) oraz respektuje założenia opisane w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W oparciu o sąsiedztwo obowiązujących planów oraz istniejącej zabudowy, teren ten będzie wpisywał się w krajobraz związany z osadnictwem w zieleni. Należy zaznaczyć, że odbiór wizualny przestrzeni będzie miał charakter subiektywny i będzie zależny od zastosowanych form architektonicznych.

Projekt planu formułując parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu minimalizuje negatywne oddziaływanie planowanych inwestycji na krajobraz, tym samym przyczynia się do realizacji zapisów wspomnianej Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Z punktu widzenia przewidywanych trwałych przekształceń istotne są zapisy projektu planu z zakresu zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i krajobrazu, w tym zakaz lokalizacji zabudowy poza obszarem ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, ustalenie maksymalnych wysokości budynków, geometrii dachów, a także określenie możliwych do zastosowania materiałów elewacyjnych i pokryć dachowych.

Istotnym elementem przestrzeni, wpływającym na charakter i wygląd danej przestrzeni, jest zieleń. W projekcie planu określono minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego w ramach poszczególnych terenów, a także minimalny poziom zalesienia terenów, pozwalający na utrzymanie istniejącego ekosystemu. Prognozuje się, że wprowadzona roślinność, towarzysząca zabudowie, pozytywnie wpłynie na estetykę nowo zainwestowanych terenów.

6.3. Oddziaływanie na powietrze

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze nieorganicznych, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstota, wielkość i rodzaj opadów, temperatura powietrza, siła i częstota występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.

Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO_2 , NO_2 , CO , CO_2 , pyły). W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych przedsięwzięć, w projekcie planu ustala się nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Dopuszcza się wprowadzanie odnawialnych źródeł energii, wytwarzających energię w celu jej zużycia na własne potrzeby, o mocy nieprzekraczającej 100 kW, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych.

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze niezorganizowanym, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstość, wielkość i rodzaj opadów, temperatura powietrza, siła i częstość występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.

Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO_2 , NO_2 , CO , CO_2 , pyły). W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych przedsięwzięć, w projekcie planu ustala się nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Dopuszcza się wprowadzanie odnawialnych źródeł energii, wytwarzających energię w celu jej zużycia na własne potrzeby, o mocy nieprzekraczającej 100 kW, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych.

Na etapie planowania inwestycji zaleca się projektowanie linii zabudowy z uwzględnieniem głównych kierunków panujących wiatrów, w taki sposób, aby zapewnić „przewietrzanie” terenów, jak również projektowanie możliwie największych powierzchni terenów zieleni. Nasadzenia roślinności zgodnych z siedliskiem przyrodniczym 91E0 łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, będą miały duże znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu, poprzez gromadzenie ich na powierzchni liści oraz jednoczesnej produkcji tlenu.

W projekcie planu dopuszcza się realizację budynków inwentarskich, związanych z rekreacją hipiczną i hodowlą koni. Przewiduje się zatem wpływ inwestycji na stan środowiska przyrodniczego – w tym stan powietrza atmosferycznego – wynikający z wydzielania się tzw. substancji złowonnych, do których zalicza się amoniak czy siarkowodor. Do elementów odorogennych w budynkach inwentarskich zalicza się zwierzęta (w tym przypadku konie), ich odchody, paszę, którą są karmione, jak również substancje wydzielające się z pracujących maszyn i zachodzących w nich procesów technologicznych. Stopień uciążliwości zapachowej zależy od wielkości i liczby tego typu budynków, rodzaju zwierząt, rodzaju pożywienia, rodzaju chowu oraz od uwarunkowań środowiskowych, takich jak kierunek i prędkość wiatru, temperatura i wilgotność powietrza. Zgodnie z opracowaniem „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej” dostępnym na stronie internetowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska, do metod ograniczania emisji odorów w obiektach hodowlanych zalicza się między innymi:

- Optymalizację składu pasz dla zwierząt (np. obniżenie poziomu białka ogólnego, poprawę jakości białka, stosowanie dodatków czystych aminokwasów czy stosowanie substancji antybakteryjnych)
- Rozwiązania techniczne (np. optymalizacja mikroklimatu pomieszczeń inwentarskich, poprawa jakości ściółki, ozonowanie powietrza, stosowanie wentylacji mechanicznej z recyrkulacją)

Dodatkowo w opracowaniu zaznacza się, iż uciążliwość zapachowa może być ograniczana już na wstępnych etapach inwestycji, co skutkuje ograniczeniem dodatkowych kosztów związanych z koniecznością redukcji odorantów. Do takich rozwiązań zalicza się:

- odpowiednie planowanie przestrzenne – przemyślane sytuowanie zakładów i budynków mieszkalnych aby zapobiec kolizji interesów;
- właściwe usytuowanie odpowietrzeni zbiorników w celu ich oddalenia od miejsc przebywania ludzi;
- tworzenie strefy buforowej – np. obszary pokryte roślinnością; jest to sposób unikania ewentualnych skarg na działalność składowisk odpadów, oczyszczalni ścieków, ferm hodowlanych;
- kształtowanie krajobrazu - sadzenie drzew, roślinności średnio i wysokopiennej - efekt psychologiczny.

Stabilizująco na stan jakości powietrza wpłynie utrzymanie zieleni na terenach ZK i ZK/WS. Obecna i projektowana roślinność przyczyni się do zatrzymywania zanieczyszczeń pyłowych i gazowych.

6.4. Oddziaływanie na klimat

Inwestycje dopuszczone do realizacji na obszarze opracowania planu spowodują nieznaczny modyfikację warunków klimatu lokalnego w zakresie zmiany temperatury oraz wilgotności powietrza, której przyczyną będzie częściowa likwidacja powierzchni biologicznie czynnej, a także wzrost emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również zwiększenie powierzchni utwardzonych. Należy spodziewać się, że emisja ciepła do atmosfery na skutek realizacji projektowanych inwestycji ograniczy się do obszarów podlegających przekształceniu, a zatem nie spowoduje zmian klimatu na większą skalę.

W projekcie planu wprowadzono zapisy określające minimalny procentowy udział powierzchni terenu biologicznie czynnego na każdej działce budowlanej, w celu zapewnienia równowagi dla lokalnego mikroklimatu. Przewiduje się zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia powierzchni terenów. Nasadzenia roślinności zgodnych z siedliskiem przyrodniczym 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe będą miały duże znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu, poprzez gromadzenie ich na powierzchni liści oraz jednoczesnej produkcji tlenu.

Do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych przyczyni się również ustalenie nakazu stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi z dopuszczeniem wprowadzania odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW. Zasadniczo wprowadzanie instalacji pozyskujących energię ze źródeł alternatywnych, z punktu widzenia ochrony środowiska, jest korzystne, z uwagi na ograniczenie wykorzystania paliw kopalnych.

Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, wykonanym przez Ministerstwo Środowiska sektor budownictwa jest szczególnie wrażliwy na kilka elementów klimatu, zwłaszcza na wiatry i opady. Oddziaływanie tych czynników klimatycznych powinna znaleźć swoje odbicie w zakresie projektowania zarówno posadowienia, jak i konstrukcji niosącej budowli. Oddziaływanie deszczy jest szczególnie ważne w odniesieniu do problemu sprawności sieci kanalizacyjnych oraz występowania osuwisk skarp. Prognozy odnośnie wiatrów wskazują na nasilenie się zjawisk takich jak trąby powietrzne lub huragany, aczkolwiek trudno jest określić strefy szczególnie zagrożone tym zjawiskiem. Zwrócić należy uwagę na dużą dynamikę zmian warunków klimatycznych, które mogą negatywnie wpływać zarówno na wykonawstwo robót, jak i na właściwości wyrobów budowlanych w tym ich trwałość.

6.5. Oddziaływanie na wody

W projekcie planu ustalono zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzanie ścieków komunalnych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym zakazuje się na obszarach szczególnej ochrony środowiska i obszarach podmokłych stosowania zbiorników na nieczystości ciekłe, przy czym za wskazane obszary uznaje się zasięg występowania siedliska kumaka nizinnego. Nie dopuszcza się możliwości poboru wody pitnej z indywidualnych ujęć, dzięki czemu wyeliminowane zostanie prawdopodobieństwo uszczuplenia ich zasobów.

Na skutek realizacji planowanej zabudowy nastąpi uszczelnienie gruntu poprzez obiekty budowlane oraz towarzyszące im powierzchnie utwardzone, co będzie skutkowało pozbawieniem go naturalnych zdolności filtracyjnych. Stabilizująco na poziom wód gruntowych wpłynie określenie maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy oraz określenie minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego na poszczególnych terenach. Wyznacza się również obszary nasadzeń. Realizacja tych ustaleń pozwoli zapobiec sytuacji, w której na skutek nadmiernego uszczelnienia powierzchni ziemi oraz ograniczenia udziału powierzchni umożliwiających swobodną infiltrację wód, wystąpiłoby zjawisko znacznego ograniczenia zasilania wód podziemnych wodami opadowymi i roztopowymi, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do znacznego obniżenia poziomu występowania zwierciadła wód gruntowych.

W projekcie planu miejscowego ustala się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych:

- **z terenów MN i RM:** na terenie, w tym do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych z dopuszczeniem ich retencjonowania i wtórnego wykorzystania oraz z dopuszczeniem ich odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z przepisami odrębnymi,

- **z terenów ZK, 1ZK/WS, 2ZK/WS, 3ZK/WS:** na terenie,
- **z terenów 1KDW i 2KDW:** do sieci kanalizacji deszczowej, lub do rowów, zgodnie z przepisami odrębnymi,

W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia potencjalnego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w fazie realizacji inwestycji wykonawca powinien odizolować zaplecze budowlane od gruntu i wód gruntowych. Miejsce składowania materiałów budowlanych należy odpowiednio uszczelnić i zabezpieczyć za pomocą geosyntetyków, natomiast materiały wykorzystywane w trakcie budowy należy przechowywać w szczelnych kontenerach i pojemnikach spełniających wymagania przeciwpożarowe i ochrony środowiska.

W projekcie planu ustala się nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi z dopuszczeniem wprowadzania odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW. Funkcjonowanie instalacji wytwarzających energię z alternatywnych źródeł, z uwagi na ich charakter nie będzie przyczyniało się do zanieczyszczenia wód.

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest przy Jeziorze Wierzbiczańskim. Zgodnie z częścią graficzną planu, obszarami sąsiadującymi bezpośrednio ze wspomnianym zbiornikiem wodnym są obszary 1ZK/WS, 2ZK/WS oraz MN.

Zgodnie z częścią tekstową planu:

*Dla terenu **MN** ustala się następujące zasady kształtowania oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:*

- 1) *rodzaj zabudowy: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;*
- 2) *na jednej działce możliwość lokalizacji wyłącznie jednego budynku mieszkalnego wolnostojącego oraz jednego budynku gospodarczo-garażowego;*
- 3) *dopuszczenie lokalizacji budynku gospodarczo-garażowego zblokowanego z budynkiem mieszkalnym lub w formie wolnostojącej o powierzchni zabudowy nie większej niż 60 m²;*
- 4) *zakaz lokalizacji blaszanych budynków gospodarczo-garażowych;*
- 5) *dopuszczenie lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;*
- 6) *dopuszczenie lokalizacji dojazdów i dojazdów;*
- 7) *intensywność zabudowy od 0,01 do 0,3;*
- 8) *maksymalną powierzchnię zabudowy – 15,0% powierzchni działki;*
- 9) *minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego – 70,0% powierzchni działki;*
- 10) *posadowienie posadzki parteru budynków nie wyżej niż 0,5 m nad poziomem terenu;*
- 11) *dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 45°;*
- 12) *wysokość budynków mieszkalnych:*
 - a) *do 2 kondygnacji nadziemnych,*
 - b) *nie więcej niż 9,0 m od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu;*
- 13) *wysokość budynków garażowych i gospodarczo-garażowych:*
 - a) *1 kondygnacja nadziemna,*
 - b) *nie więcej niż 6,0 m od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu;*
- 14) *lokalizację miejsc postojowych dla samochodów osobowych w ilości minimum 2 miejsca na każdy lokal mieszkalny na terenie działki;*
- 15) *minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek 2500 m².*

*Dla terenu **1ZK/WS** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:*

- 1) *przeznaczenie terenu: teren zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych;*
- 2) *nakaz pozostawienia, oznaczonego na rysunku planu, siedliska kumaka nizinnego Bombina bombina, w stanie nienaruszonym;*
- 3) *nakaz utrzymania istniejących wód powierzchniowych;*
- 4) *zakaz lokalizacji budynków kubaturowych;*
- 5) *zakaz wprowadzania nowych – innych niż istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojazdów i utwardzeń terenu;*
- 6) *zakaz instalacji nowego – innego niż istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, oświetlenia terenu;*

- 7) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 8) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojazdów i utwardzeń terenu;
- 9) minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 95,0% powierzchni terenu;
- 10) nakaz zachowania istniejących zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
- 11) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
- 12) wskazany na rysunku planu obszar zadrzewień określa minimalny zasięg zadrzewień na terenie.

Dla terenów **22K/WS** i **32K/WS** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie terenu: tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych;
- 2) nakaz zachowania istniejących i wprowadzenia nowych zadrzewień na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień;
- 3) na obszarze oznaczonym na rysunku planu jako: obszary zadrzewień, nakaz postępowania zgodne z ustaleniami § 5 pkt 5;
- 4) nakaz utrzymania istniejących wód powierzchniowych;
- 5) zakaz lokalizacji budynków kubaturowych;
- 6) na terenie **32K/WS** dopuszcza się realizację parkurów, lonżowników, ujeżdżalni otwartych lub innych urządzeń niebędących budynkami, przeznaczonych do utrzymania i treningu koni wyłącznie poza terenami zadrzewień;
- 7) dopuszczenie budowy, przebudowy, rozbudowy i remontów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 8) dopuszczenie lokalizacji nieutwardzonych dojazdów, dojazdów oraz ścieżek pieszych, rowerowych i konnych;
- 9) dopuszczenie remontu istniejących, w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, ścieżek, dojazdów i utwardzeń terenu;
- 10) dopuszczenie lokalizacji dróg pożarowych
- 11) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych (takich jak zbiorniki retencyjne, stawy przeznaczone do oczyszczania ścieków czy rowy melioracyjne);
- 12) minimalną powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 85,0% powierzchni działki.

Obecnie przedmiotowy teren nie posiada dostępu do sieci kanalizacji sanitarnej. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399 ze zm.) przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych. Należy jednak mieć na uwadze, iż zakazuje się na obszarach szczególnej ochrony środowiska i obszarach podmokłych stosowania zbiorników na nieczystości ciekłe, przy czym za wskazane obszary uznaje się zasięg występowania siedliska kumaka nizinnego.

W związku z przytoczonymi ustaleniami projektu planu oraz zaleceniami dotyczącymi minimalizacji negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji, zakłada się, że realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód (podziemnych i powierzchniowych), w obrębie których zlokalizowany jest przedmiotowy obszar. Projekt planu poprzez odpowiednie zapisy z zakresu gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony powierzchni ziemi i kształtowania zieleni skutecznie zminimalizuje ryzyko pogorszenia stanu jakościowego i ilościowego wód.

6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin oraz obszary mające status obszarów górniczych, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania na te zasoby naturalne. Oddziaływanie na inne zasoby naturalne zostało określone pozostałych punktach rozdziału 6.

6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Realizacja projektowanej zabudowy doprowadzi do częściowej zmiany charakteru roślinności występującej na obszarach MN i RM. Dodatkowo, minimalny wpływ na florę zaobserwowany może zostać na terenach ZK i ZK/WS. Niemniej jednak, nie przewiduje się, iż działalność antropogeniczna doprowadzi do degradacji roślinności znajdującej się na wymienionych terenach zieleni i wód powierzchniowych. Wiąże się to z wytyczeniem w rysunku planu stref, w których obligatoryjne jest zachowanie i uzupełnienie istniejącej zieleni gatunkami komplementarnymi do gatunków występujących w siedlisku przyrodniczym. Z czasem wprowadzona zieleni pozwoli wzbogacić walory przyrodnicze nowo zainwestowanych fragmentów obszaru opracowania. Największe oddziaływanie na naturalne kompleksy przyrodnicze zaobserwowane zostaną na terenach inwestycyjnych z uwzględnieniem możliwości lokalizacji obiektów kubaturowych – szczególnie na terenie MN, na którym to nastąpić może ekspansja zieleni typowej dla tego typu funkcji – zieleni ozdobnej. Na etapie funkcjonowania projektowanej zabudowy przewiduje się wprowadzenie zieleni towarzyszącej zabudowie i w następstwie zasiedlanie jej przez gatunki ptaków.

Wzmożona emisja hałasu na etapie budowy budynków może przyczynić się do migracji bytujących na przedmiotowym obszarze gatunków zwierząt. Przeznaczenie terenów obecnie niezainwestowanych pod zabudowę wpłynie na uszczuplenie powierzchni ich siedlisk i żerowisk – w tym między innymi siedlisk ptaków, takich jak kruk zwyczajny i mazurek. Zaleca się zatem prowadzenie prac budowlanych w terminach dostosowanych do uwarunkowań przyrodniczych, tj. poza okresami lęgowymi wzmożonych wędrówek ptaków - pozwoli to na zniwelowanie negatywnego wpływu na wspomniane gatunki zwierząt. Dzięki kontynuacji poszczególnych terenów dotychczasowego przeznaczenia w obowiązującym planie, zostanie zachowana istniejąca roślinność, miejsca bytowania gatunków zwierząt oraz drożność korytarzy migracji.

Z uwagi na dopuszczenie w projekcie planu wprowadzania odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia kolizji ptaków z tego rodzaju instalacjami. Szczególną uwagę należy zwrócić tutaj na panele fotowoltaiczne, które tworzą na terenie efekt odbicia lustrzanego (tzw. efekt tafla wody) – co za tym idzie, gatunki ptaków bytujące na takim terenie nie potrafią zidentyfikować takich instalacji jako przeszkody, co prowadzi do wspomnianej. Lokalizacja i eksploatacja instalacji powinna uwzględniać bytujące na tym terenie gatunki zwierząt. Zaleca się stosowanie powłok, które zminimalizują efekt odbicia lustrzanego w celu ochrony lokalnej awifauny.

Obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach obszaru objętego formą ochrony przyrody oraz na obszarze korytarza ekologicznego, zatem istnieje prawdopodobieństwo występowania na przedmiotowym terenie gatunków objętych ochroną. Niemniej jednak nie przewiduje się wystąpienia znaczącego negatywnego wpływu na powiązania ekologiczne związane z funkcjonowaniem wspomnianego korytarza. Wynika to ze starannego doboru parametrów zabudowy i zagospodarowania dla poszczególnych przeznaczeń określonych w projekcie planu, by realizowane na tym obszarze inwestycje nie stały się czynnikami wpływającymi na degradację różnorodności biologicznej. W projekcie planu miejscowego zakłada się zachowania wysokich wskaźników powierzchni biologicznie czynnych, które nie tylko przyczynią się do pozostawienia obszaru w stanie w większości niezmienionym, ale również pozwolą na swobodny przepływ materii w granicach korytarza ekologicznego – a tym samym zachowanie harmonii w występującym tam ekosystemie. Możliwość lokalizowania obiektów kubaturowych i utwardzeń terenu dozwolona jest w miejscach już zainwestowanych, a co za tym idzie, stopień degradacji obecnie występującej zielonej infrastruktury będzie znikomy.

Mając na uwadze istniejące uwarunkowania przyrodnicze, przedmiotowy teren należy zagospodarować ze szczególną dbałością, aby nie doprowadzić do jego degradacji. W projekcie planu ustala się nakaz uwzględnienia wszelkich ograniczeń w zagospodarowaniu terenu wynikających z położenia w granicach obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026, ujętych w planie zadań ochronnych ustanowionym zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 7 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000

Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. poz. 1291), zmienione zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z 2 września 2015 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. poz. 2772). Należy zaznaczyć, że utrzymuje się tereny zieleni krajobrazowej ZK oraz tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych (1ZK/WS, 2ZK/WS, 3ZK/WS), zatem na tych obszarach nie zostaną naruszone siedliska zwierzyny – w tym siedlisko kumaka nizinnego *Bombina bombina* czy zbiornik kontrolny traszki grzebieniastej.

Uszczuplenie powierzchni miejsc bytowania i żerowisk zwierząt nastąpi przede wszystkim na projektowanym terenie MN i RM, w ramach których dopuszcza się lokalizację zabudowy. W związku z powyższym, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska, a więc również gatunków i siedlisk roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną na obszarze prowadzonych prac.

6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem znajdują się strefa ochrony konserwatorskiej – stanowisko archeologiczne Lubochnia stan. nr 60, obszar AZP 50-35/232 oraz Lubochnia stan. nr 65, obszar AZP 50-35/237, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a, art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2022 poz. 840 ze zm.)

Mając na uwadze powyższe, w projekcie planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, ustala się:

- nakaz ochrony stanowiska archeologicznego Lubochnia stan. nr 60, obszar AZP 50-35/232 oraz Lubochnia stan. nr 65, obszar AZP 50-35/237 zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu granicami stanowiska archeologicznego;
- nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas realizacji inwestycji związanych z realizacją prac ziemnych, na terenie objętym strefą ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego Lubochnia stan. nr 60, obszar AZP 50-35/232 oraz Lubochnia stan. nr 65, obszar AZP 50-35/237, zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu strefami ochrony konserwatorskiej – na które inwestor winien uzyskać pozwolenie właściwego konserwatora zabytków, przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

Oddziaływanie zapisów planu na dobra materialne występujące na analizowanym obszarze, rozumiane jako wytwory kultury i sztuki oraz elementy infrastruktury technicznej i społecznej, będzie wiązało się z możliwością budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, co pozytywnie wpłynie na rozwój gminy Gniezno.

6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Nie przewiduje się wystąpienia negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami, jak również zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Ochrona przed oddziaływaniem emisji pól elektromagnetycznych na miejsca dostępne dla ludzi, będzie realizowana poprzez ustalenie nakazu zachowania dla istniejącej elektroenergetycznej linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV pasa technologicznego wolnego od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej, o szerokości 7,5 m od osi linii w obie strony.

Zakłada się również pozytywny wpływ realizacji ustaleń planu na ludzi, z uwagi na utworzenie nowych terenów inwestycyjnych pod budownictwo mieszkaniowe.

Prognozuje się, że na etapie robót budowlanych, związanych z realizacją projektowanych inwestycji, warunki przebywania na obszarze planu, będą czasowo niekomfortowe z powodu zwiększonego poziomu hałasu oraz zanieczyszczenia powietrza spowodowanego emisją spalin i pyleniem. Oddziaływanie to będzie miało charakter krótkotrwały i ustanie po zakończeniu etapu budowy.

Wpływ na klimat akustyczny obszaru opracowania planu oraz generowanie wibracji będzie miał ruch samochodowy, odbywający się poprzez otaczające omawiany teren drogi lokalne. Oddziaływania te będą jednak występowały tylko czasowo - w porze dziennej. Zakłada się, że emisja hałasu nie będzie przyczyną znaczących uciążliwości dla mieszkańców. W granicach zmiany planu dopuszcza się realizację budynków inwentarskich przeznaczonych do hodowli koni. Z uwagi na to, iż na przedmiotowym terenie znajdują się już budynki o takim przeznaczeniu, a ponadto w ustaleniach planu wskazuje się na zachowanie wysokiego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej i zadrzewień (które pozwalają niwelować hałasy), nie przewiduje się wystąpienia uciążliwości wynikających z nadmiernego poziomu hałasu. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu dla terenów związanej z: zabudową mieszkaniową jednorodzinną, prezentuje poniższa tabela (Tab. 1.).

W celu ochrony klimatu akustycznego, w projekcie planu wprowadzono nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, jak również ustalono minimalny udział terenu biologicznie czynnego. Projekt planu wyznaczył tereny, dla których poziom hałasu w środowisku określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112). W projekcie planu określono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku na terenie MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej, a na terenie RM jak dla terenów zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami odrębnymi. Takie rozwiązanie będzie pozytywnie i długotrwale wpływać na jakość życia i zdrowia ludzi.

Biorąc pod uwagę funkcje terenów jak i ich sąsiedztwo oraz wskaźniki zagospodarowania i parametry zabudowy, nie przewiduje się możliwości wystąpienia przekroczenia akustycznych standardów na obszarze opracowania planu jak i na terenach sąsiednich. Oddziaływanie o charakterze negatywnym, krótkoterminowym i chwilowym wystąpi na etapie budowy i związane będzie z prowadzonymi robotami budowlanymi, pracą maszyn budowlanych i transportem materiałów budowlanych.

Tabela 1. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB				Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	LAeqD	LAeqN	LAeqD	LAeqN	LDWN	LN	LDWN	LN
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	61	56	50	40	64	59	50	40
Tereny zabudowy zagrodowej	65	56	55	45	68	59	55	45

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2014 poz. 112).

Zakłada się, że wprowadzone nasadzenia zgodne z siedliskiem przyrodniczym 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe oraz istniejąca zieleń, przyczynią się do częściowej niwelacji natężenia hałasu generowanego przez tereny komunikacyjne tj. jego rozpraszanie i pochłanianie. Nie przewiduje się jednak wystąpienia ponadnormatywnego poziomu hałasu na przedmiotowym obszarze od dróg z uwagi na ich lokalny charakter.

6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026. Cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 został opisany w rozdziale 2.7. niniejszej prognozy.

Analizę i ocenę wpływu ustaleń planu na siedliska oraz gatunki chronione wymienione w standardowym formularzu danych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026, przedstawiają poniższe tabele:

Tabela 2. Analiza wpływu na siedliska przyrodnicze występujące na terenie obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026

Kod	Nazwa	Zagrożenia	Cel działań ochronnych	Ocena wpływu ustaleń planu
3140	twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic Charetea (jeziora ramienicowe)	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Obniżanie się poziomu wód w jeziorach (J02). — Dopływ zanieczyszczeń, w szczególności pochodzących z gospodarstw domowych, obiektów rekreacji oraz pól uprawnych przyczyniający się do wzrostu trofii wód (I101.08, H01.05). — Niszczenie i fragmentacja roślinności przybrzeżnej hamującej dopływ biogenów do wód (G05.01). — Usuwanie roślinności ramienicowej z rejonów kąpielisk (G05.01). — Zarybianie obcymi gatunkami lub nadmierny udział ryb karpowatych (F01.01). <p>Potencjalne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Wycinka lasu wokół jezior mogąca skutkować zwiększeniem dopływu biogenów do wód (B02.02). 	<p>Utrzymanie obecnego stanu ochrony poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Ograniczenie niszczenia fragmentacji roślinności strefy brzegowej. — Ograniczenie dopływu biogenów do wód. — Utrzymanie warunków dla występowania łąk ramienicowych. 	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:</p> <p>minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy, — poprzez odpowiednie zapisy, regulując gospodarkę wodno-ściekową, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), <p>Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
3150	starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion</i> , <i>Potamion</i> ,	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Obniżanie się poziomu wód w jeziorach (J02). — Dopływ zanieczyszczeń, w szczególności pochodzących z gospodarstw domowych, obiektów rekreacji oraz pól uprawnych przyczyniający się do wzrostu trofii wód (H01.08, H01.05). — Niszczenie i fragmentacja roślinności przybrzeżnej 	<p>Poprawa niezadowolającego stanu ochrony poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Ograniczenie niszczenia i fragmentacji roślinności strefy brzegowej. — Odtworzenie warunków dla występowania roślinności zanurzonej i o liściach pływających. — Ograniczenie dopływu biogenów do wód. 	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:</p> <p>minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy

		<p>hamującej dopływ biogenów do wód (G05.01).</p> <p>— Zarybianie obcymi gatunkami lub nadmierny udział ryb karpiowatych (F01.01).</p> <p>— Wprowadzanie do jezior nieczyszczonych wód roztopowych i opadowych z dróg przebiegających w ich bezpośrednim sąsiedztwie (H01.06).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Wycinka lasu wokół jezior mogąca skutkować zwiększeniem dopływu biogenów do wód (B02.02). — Uwolnienie biogenów z osadów dennych (J05.02).</p>		<p>wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy,</p> <p>—poprzez odpowiednie zapisy, regulując gospodarkę wodno-ściekową,</p> <p>—tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan),</p> <p>Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
6210	<p>murawy kserotermiczne (<i>Festuco-Brometea</i> i ciepłolubne murawy z <i>Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis</i>)</p>	<p>Istniejące:</p> <p>— Wydobywanie piasku i żwiru (C01.01).</p> <p>— Zarastanie muraw przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinnika piaskowego <i>Calamagrostis epigejos</i>, pokrzywę zwyczajną <i>Urtica dioica</i>, sosnę zwyczajną <i>Pinus sylvestris</i> i leszczynę pospolitą <i>Corylus avellana</i> (K02.01).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Zalesianie płątów siedliska (B01).</p>	<p>Poprawa złego stanu ochrony poprzez przeciwdziałanie sukcesji.</p>	<p>Brak wpływu. Istnieje małe prawdopodobieństwo występowania siedliska na omawianym terenie.</p>
6410	<p>zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>),</p>	<p>Istniejące:</p> <p>— Zaniechanie koszenia skutkujące stopniowym zarastaniem łąk przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i>, brzozę brodawkowatą <i>Betula pendula</i>, kruszynę pospolitą <i>Frangula alnus</i> i wierzbę <i>Salix div. sp.</i> (A03.03).</p> <p>— Niewłaściwe użytkowanie polegające na zbyt wczesnym, niskim lub zbyt częstym koszeniu, przenawożeniu, przeorywaniu, podsiewaniu szlachetnymi</p>	<p>Poprawa złego stanu ochrony poprzez polepszenie struktury i funkcji w wyniku odpowiedniego użytkowania rolnego.</p>	<p>Projekt planu nie wyznacza terenów typowo rolniczych, jednak zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska, a więc również gatunków i siedlisk roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną na obszarze prowadzonych prac.</p>

		<p>mieszkankami traw, stosowaniu biocydów, hormonów i substancji chemicznych (A03.01, A08, A1 1, A07).</p> <p>— Przekształcanie łąk na grunty orne lub pod zabudowę (A02.03, G02.10).</p> <p>— Obniżenie poziomu wód gruntowych (J02).</p> <p>— Wydeptywanie lub rozjeżdżanie siedliska (G05.01).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Zalesianie płątów siedliska (B01).</p> <p>— Wyznaczanie nowych terenów pod budownictwo rekreacyjne w miejscach występowania siedliska lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie (G02.10).</p>		
6440	łąki selernicowe (<i>Cnidion dubii</i>),	<p>Istniejące:</p> <p>— Zaniechanie koszenia skutkujące stopniowym zarastaniem łąk przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i>, brzozę brodawkowatą <i>Betula pendula</i>, kruszynę pospolitą <i>Frangula alnus</i> i wierzbę <i>Salix</i> div. sp. (A03.03).</p> <p>— Obniżenie poziomu wód gruntowych (J02).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Intensyfikacja użytkowania polegająca na przenawożeniu, zbyt niskim lub zbyt częstym koszeniu, stosowaniu biocydów, hormonów i substancji chemicznych (A08, A03.01, A07).</p>	<p>Poprawa złego stanu ochrony poprzez polepszenie struktury i funkcji w wyniku odpowiedniego użytkowania</p>	<p>Brak wpływu. Istnieje małe prawdopodobieństwo występowania siedliska na omawianym terenie.</p>
6510	<p>niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>),</p>	<p>Istniejące:</p> <p>— Zaniechanie koszenia skutkujące stopniowym</p>	<p>Poprawa złego stanu ochrony poprzez polepszenie struktury i funkcji w wyniku odpowiedniego użytkowania rolnego</p>	<p>Projekt planu nie wyznacza terenów typowo rolniczych, jednak zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, inwestor realizujący</p>

		<p>zarastaniem łąk przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i>, wierzby <i>Salix</i> sp. i nitrofilne gatunki zielne (A03.03).</p> <p>— Niewłaściwe użytkowanie polegające na przenawożeniu, zbyt niskim lub zbyt częstym koszeniu, stosowaniu biocydów, hormonów i substancji chemicznych, podsiewaniu szlachetnymi mieszankami traw (A08, A03.01, A07, A1 1).</p> <p>— Przekształcanie łąk na grunty orne lub pod zabudowę (A02.03, G02.10).</p> <p>— Wydeptywanie lub rozjeżdżanie siedliska (G05.01).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>Zalesianie płątów siedliska (B01).</p> <p>— Wyznaczanie nowych terenów pod budownictwo rekreacyjne w miejscach występowania siedliska lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie (G02.10).</p>		<p>przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska, a więc również gatunków i siedlisk roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną na obszarze prowadzonych prac.</p>
7140	<p>torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z <i>Scheuchzeria-Caricetea</i>),</p>	<p>Istniejące:</p> <p>— Wahania poziomu wód skutkujące przesuszaniem albo zalewaniem siedliska (J02).</p> <p>— Zarastanie torfowiska przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> i wierzby <i>Salix</i> div. sp. (K02.01). — Eutrofizacja siedliska (K02.03).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Nie zidentyfikowano (X).</p>	<p>Utrzymanie obecnego stanu ochrony.</p>	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:</p> <p>minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <p>— ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy,</p> <p>— poprzez odpowiednie zapisy, regulując gospodarkę wodno-ściekową,</p>

				<p>—tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan),</p> <p>Ponadto, w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
7150	<p>obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>,</p>	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Wahania poziomu wód skutkujące przesuszaniem albo zalewaniem siedliska (J02). — Zarastanie torfowiska przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i> (I02). — Eutrofizacja siedliska (K02.03). <p>Potencjalne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nie zidentyfikowano (X). 	Utrzymanie obecnego stanu ochrony.	<p>Brak wpływu. Istnieje małe prawdopodobieństwo występowania siedliska na omawianym terenie.</p>
7210	<p>torfowiska nakredowe (<i>Cladietum marisci</i>, <i>Caricetum buxbaumii</i>, <i>Schoenetum nigricantis</i>)</p>	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Wahania poziomu wód skutkujące przesuszaniem albo zalewaniem siedliska (J02). — Zarastanie torfowiska przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, wierzby <i>Salix</i> sp. i olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> (I02). — Zabudowa w bezpośrednim sąsiedztwie torfowiska (G02.10). — Eutrofizacja siedliska (K02.03). <p>Potencjalne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nie zidentyfikowano (X). 	Utrzymanie obecnego stanu ochrony.	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:</p> <p>minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy, — poprzez odpowiednie zapisy, regulując gospodarkę wodno-ściekową, —tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan),

				Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu
9170	grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>),	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Słabe naturalne odnowienie dębu szypułkowego <i>Quercus robur</i> i dębu bezszypułkowego <i>Quercus petraea</i> (B03). — Udział w drzewostanie gatunków obcych ekologicznie, w szczególności sosny zwyczajnej <i>Pinus sylvestris</i> i buka zwyczajnego <i>Fagus sylvatica</i>, pochodzących z dawnych nasadzeń (B02.01). — Występowanie obcego gatunku inwazyjnego — niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (101). — Obniżenie poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska i zanikaniem gatunków diagnostycznych (J02). <p>Potencjalne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Wprowadzanie do siedliska gatunków obcych ekologicznie lub geograficznie (B02.01). — Brak odpowiedniej ilości martwego drewna (B02.04). 	<p>Poprawa niezadowolającego stanu ochrony poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Zmniejszenie udziału gatunków inwazyjnych. — Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego i utrzymywanie zróżnicowanej struktury warstwowej lasu. — Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych. 	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy, — poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), <p>Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
9190	kwaśne dąbrowy (<i>Quercion robori-petraeae</i>),	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Słabe, naturalne odnowienie dębu szypułkowego <i>Quercus robur</i> i dębu bezszypułkowego <i>Quercus petraea</i> (B03). — Udział w drzewostanie gatunków obcych ekologicznie, w szczególności sosny zwyczajnej <i>Pinus sylvestris</i> i buka pospolitego <i>Fagus sylvatica</i>, pochodzących z dawnych nasadzeń (B02.01). 	<p>Poprawa złego stanu ochrony poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego. — Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych. 	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p>

		<p>— Występowanie obcego gatunku inwazyjnego —niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (I01).</p> <p>— Ekspansja nitrofilnych bylin oraz traw, w szczególności bodziszka cuchnącego <i>Geranium robertianum</i>, świerżbka gajowego <i>Chaerophyllum temulum</i>, trzcinnika piaskowego <i>Calamagrostis epigejos</i> i wiechlina gajowej <i>Poa nemoralis</i> (I02).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Obniżenie się poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska (J02).</p> <p>— Ekspansja obcego gatunku inwazyjnego — czeremchy amerykańskiej <i>Padus serotina</i> (I01).</p>		<p>— ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy,</p> <p>—poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową,</p> <p>—tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan),</p> <p>Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
91E0	<p>łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i>, <i>Populetum albae</i>, <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>, olsy źródłiskowe)</p>	<p>Istniejące:</p> <p>— Obniżenie się poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska (J02).</p> <p>— Występowanie obcego gatunku inwazyjnego — niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (I01).</p> <p>— Ekspansja nitrofilnych bylin w szczególności sadzca konopiastego <i>Eupatorium cannabinum</i>, pokrzywy zwyczajnej <i>Urtica dioica</i> i przytulii czepnej <i>Galium aparine</i> (I02).</p> <p>— Brak odpowiedniej ilości martwego drewna (B02.04).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Eutrofizacja siedliska (K02.03).</p>	<p>Poprawa niezadowolającego stanu ochrony poprzez:</p> <p>— Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego.</p> <p>— Utrzymywanie zróżnicowanej struktury warstwowej lasu. — Polepszenie i stabilizację warunków wilgotnościowych siedliska.</p> <p>— Zwiększenie ilości martwego drewna.</p> <p>— Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych.</p>	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:</p> <p>minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <p>— ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy,</p> <p>—poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową,</p> <p>—tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan),</p>

				Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu
91F0	łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (<i>Ficario-Ulmetum</i>)	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Obniżenie się poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska (J02). — Występowanie obcego gatunku inwazyjnego —niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (101). — Ekspansja nitrofilnych bylin, w szczególności świerżbka gajowego <i>Chaerophyllum temulum</i>, sadźca konopiastego <i>Eupatorium cannabinum</i> i pokrzywy zwyczajnej <i>Urtica dioica</i> (102). — Zamieranie wiązków oraz jesionów powodowane działaniem patogenów (K04.03). — Przerzedzenie warstwy drzew skutkujące nadmiernym rozwojem krzewów lub formacji trawiastej (B02.06, 102). <p>Potencjalne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Brak odpowiedniej ilości martwego drewna (B02.04). 	<p>Poprawa złego stanu ochrony poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego. — Polepszenie i stabilizację warunków wilgotnościowych siedliska. — Zwiększenie ilości martwego drewna. — Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych. 	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:</p> <p>minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy, — poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), <p>Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
91I0	dąbrowy ciepłolubne (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	<p>Istniejące:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Udział w drzewostanie gatunków obcych ekologicznie, w szczególności sosny zwyczajnej <i>Pinus sylvestris</i> i buka zwyczajnego <i>Fagus sylvatica</i>, pochodzących z dawnych nasadzeń (B02.01). — Zbyt duże zagęszczenie drzewostanu przyczyniające się do zaniku gatunków diagnostycznych siedliska albo zbyt duże prześwietlenie warstwy drzew skutkujące 	<p>Poprawa niezadowolającego stanu ochrony poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Zmianę warunków świetlnych w runie i podszycie siedliska. — Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego i korektę zwarcia drzewostanu. — Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych. 	<p>Możliwe oddziaływanie.</p> <p>W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:</p> <p>minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS,</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy

		<p>nadmiernym rozwojem formacji trawiastej (B02.06, 102).</p> <p>— Występowanie obcego gatunku inwazyjnego —niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (I01).</p> <p>— Wzrastający udział gatunków nitrofilnych (102).</p> <p>Potencjalne:</p> <p>— Eutrofizacja siedliska (K02.03).</p> <p>— Ekspansja obcego gatunku inwazyjnego — czeremchy amerykańskiej <i>Padus serotina</i> (101).</p> <p>— Przekształcanie się świetlistej dąbrowy w grąd środkowoeuropejski (K02.01).</p>		<p>wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy,</p> <p>—poprzez odpowiednie zapisy, reguluję gospodarkę wodno-ściekową,</p> <p>—tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan),</p> <p>Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
--	--	---	--	---

Tabela 3. Analiza wpływu ustaleń planu na gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG

Kod	Nazwa	Grupa	Charakterystyka ⁴	Zagrożenia	Cel działań ochronnych	Ocena wpływu ustaleń planu
1516	aldrowanda pęcherzykowata <i>Aldrovanda vesiculosa</i>	rośliny	Zazwyczaj występuje w zbiornikach o mulistym lub torfowym dnie przy wypłytych brzegach, głównie w starorzeczach i stawach, rzadziej w płytkich zatokach jezior. Rośnie zwykle w wąskim pasie nymfeidów i szuwarów turzycowych, sporadycznie w szuwarach oczeretowych. Spotykana także w przybrzeżnych zatoczkach otoczonych płem mszysto-turzycowym lub	Istniejące: — Wahania poziomu wód (J02). — Ekspansja wysokiej roślinności szuwarowej lub nitrofilnej na siedlisku gatunku (102). Potencjalne: — Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03).	Rozpoznanie rozmieszczenia i liczebności gatunku w obszarze Natura 2000, identyfikacja zagrożeń, ocena stanu ochrony oraz propozycja działań ochronnych.	Brak wpływu. Istnieje małe prawdopodobieństwo występowania omawianego gatunku na terenie opracowania jak w bliskim sąsiedztwie.

⁴ <http://siedliska.gios.gov.pl>, <https://atlas.roslin.pl/>

			mszystym, rzadziej w zagłębieniach pła. Rzadko tworzy jednogatunkowe skupiska, częściej występuje w wielogatunkowych zbiorowiskach roślin wodnych, np. z moczarką kanadyjską, czasami w szuwarach.			
4056	zatoczek łamliwy <i>Anisus vorticulus</i>	bezkągowce	Zatoczek łamliwy to ślimak słodkowodny. Charakteryzuje się silnie spłaszczoną muszlą. Zatoczek łamliwy zasiedla przede wszystkim niewielkie zbiorniki z czystą, dobrze natlenioną i zawierającą jony wapnia wodą, której lustro pokryte jest w znacznym stopniu przez roślinność wodną. Najczęściej ślimak ten wykazywany był z płytkich stawów, starorzeczy, rozlewisk, zabagnień, torfianek, a także innych niż torfianki zbiorników wodnych na torfowiskach. Niekiedy zamieszkuje płytkie jeziora, a także niewielkie ciekły z wolno płynącą wodą (np. rowy melioracyjne).	— Brak informacji o zagrożeniach (U).	Rozpoznanie rozmieszczenia i liczebności gatunku w obszarze Natura 2000, identyfikacja zagrożeń, ocena stanu ochrony oraz propozycja działań ochronnych.	Możliwe oddziaływanie. W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowa zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS, — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalną linię zabudowy, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu.

1614	selery błotne <i>Apium repens</i>	rośliny	Pochodzą z Europy. W Polsce selery błotne występują tylko na Pomorzu Zachodnim i w Wielkopolsce i tylko na kilkunastu stanowiskach. Obecnie występują już tylko na 9 stanowiskach na Pojezierzu Gnieźnieńskim nad jeziorami: Ostrowickim, Powidzkim i Skurbaczewskim oraz na 2 stanowiskach na Pojezierzu Leszczyńskim (Brenno i Szreniawa). Na Pomorzu roślina ta została uznana za wymarłą, lecz ostatnio po wielu latach ponownie odkryto jedyne naturalne stanowisko selerów błotnych nad jeziorem Miedwie na Pomorzu Zachodnim.	Istniejące: — Brak koszenia lub wypasu skutkujący stopniowym zarastaniem siedliska gatunku, w szczególności przez turzycę błotną <i>Carex acutiformis</i> , trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i> , olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> i wierzbę <i>Salix</i> sp. (A03.03, A04.03). — Niszczenie populacji i siedliska gatunku (G05.01). Potencjalne: — Tworzenie nowych kompleksów sportowych i rekreacyjnych nad brzegami jezior na siedliskach gatunku (G05.01). — Wahania poziomu wód gruntowych (J02).	Poprawa złego stanu ochrony poprzez: — Przeciwdziałanie niszczeniu siedlisk pracami ziemnymi wykonywanymi w linii brzegowej jezior. — Przeciwdziałanie sukcesji wtórnej na siedliskach gatunku. — Zasilenie lokalnych populacji naturalnych osobnikami pobranymi do namnożenia w hodowli <i>ex situ</i> .	Brak wpływu. Istnieje małe prawdopodobieństwo występowania omawianego gatunku na terenie opracowania.
1188	kumak nizinny <i>Bombina Bombina</i>	płazy	Kumak nizinny jest ściśle związany ze zbiornikami wodnymi, które opuszcza tylko w przypadku ich wyschnięcia, w poszukiwaniu pokarmu lub jesienią, szukając lądowych kryjówek do zimowania. Jedna populacja do funkcjonowania potrzebuje często kilku zbiorników, np. w jednym są lepsze warunki do rozrodu, a w innym więcej pokarmu. Dlatego optymalnym dla tego gatunku środowiskiem wodnym jest zespół blisko położonych i ekologicznie zróżnicowanych zbiorników (Rybacki, Maciantowicz 2006).	— Brak informacji o zagrożeniach (U).	Rozpoznanie rozmieszczenia i liczebności gatunku w obszarze Natura 2000, identyfikacja zagrożeń, ocena stanu ochrony oraz propozycja działań ochronnych.	Możliwe oddziaływanie. W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS, — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalną linię zabudowy, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej

						<p>mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), Ponad to w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu</p>
6216	<p>haczykowiec błyszczący <i>Hamatocaulis vernicosus</i></p>	rośliny	<p>Może występować na siedliskach: 7140 – torfowiska przejściowe i trzęsawiska – naturalne mszary i mechowiska torfotwórcze o pozycji pośredniej między typowymi torfowiskami niskimi i wysokimi (Caricion lasiocarpae); 7150 – obniżenia dolinkowe i pła mszarne – naturalne bezdrzewne fitocenozy mszarne w dolinkach torfowisk wysokich oraz na pływających płach torfowcowych, w części wtórne fitocenozy w dobrze uwodnionych wyrobiskach poeksploatacyjnych (<i>Rhynchosporion albae</i>); 7210 – torfowiska niskie nakredowe, zasilane wodami zasobnymi w związki wapnia (<i>Caricion davallianae</i>);</p>	<p>Istniejące: — Wahania poziomu wód (J02). — Zarastanie siedliska gatunku, w szczególności przez trzinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, turzycę błotną <i>Carex acutiformis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> i wierzbę <i>Salix</i> sp. (J02). — Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03). Potencjalne: — Nie zidentyfikowano (X).</p>	<p>Rozpoznanie rozmieszczenia i liczebności gatunku w obszarze Natura 2000, identyfikacja zagrożeń, ocena stanu ochrony oraz propozycja działań ochronnych.</p>	<p>Możliwe oddziaływanie. W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS, — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), Ponad to w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w</p>

						przyszłym zagospodarowaniu terenu
1903	Lipiennik Loesela <i>Liparis loeselii</i>	rośliny	Lipiennik Loesela rośnie na torfowiskach niskich na podłożu węglanowym bądź zasilanych wodami podziemnymi, bogatymi w związki wapnia (siedlisko przyrodnicze o kodzie 7230). Są to głównie torfowiskach soligeniczne w dolinach rzek. Gatunek wchodzi w skład różnych zbiorowisk mechowiskowych, jednak prawie wszystkie charakteryzują się dużym udziałem gatunków z rzędu <i>Caricetalia davallianae</i> .	Istniejące: — Wahania poziomu wód (J02). — Zarastanie siedliska gatunku przez nitrofilne byliny oraz krzewy i drzewa (A03.03, A04.03, 102). — Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03). Potencjalne: — Nie zidentyfikowano (X).	Rozpoznanie rozmieszczenia i liczebności gatunku w obszarze Natura 2000, identyfikacja zagrożeń, ocena stanu ochrony oraz propozycja działań ochronnych.	Możliwe oddziaływanie. W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS, — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalne linie zabudowy, — poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu
1355	wydra europejska <i>Lutra Lutra</i>	ssaki	Jako optymalne środowiska bytowania wydr wymienia się zwykle jeziora o naturalnej linii	Istniejące: — Nie zidentyfikowano (X). Potencjalne:	Utrzymanie właściwego stanu ochrony.	Możliwe oddziaływanie. W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się:

			brzegowej, z zadrzewionymi lub zarośniętymi trzcinami brzegami, a także duże i średnie rzeki o nieuregulowanych brzegach (Fot. 3), przynajmniej częściowo zadrzewionych lub zakrzewionych. Badania w środkowej i wschodniej Polsce pokazały, że wydry stosunkowo częściej spotykane były na odcinkach rzek o nieuregulowanym korycie, szerokości większej od 3 m, czystej wodzie i zadrzewionych lub zakrzewionych brzegach (w porównaniu do uregulowanych rzek o szerokości mniejszej od 3 m, zanieczyszczonej wodzie i otwartych brzegach) (Romanowski 2000). Dodatkowy, dodatni wpływ na częstość spotykania wydry miało sąsiedztwo lasów w pobliżu badanych stanowisk.	— Nadmierna śmiertelność na drogach i w sieciach rybackich (D, F02.01.02). — Kłusownictwo (F03.02.03).		minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS, — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalną linię zabudowy, — poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową, — tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), Ponadto w celu ochrony istniejących na przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu
1145	piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	ryby	Piskorz zasiedla wody stojące: zarówno płytkie, zanikające jeziora, jak i drobne, muliste śródpolne zbiorniki, starorzecza oraz wolno płynące rzeki, kanały, a nawet rowy melioracyjne. Szczególnie preferowane przez ten	Istniejące: — Dopływ zanieczyszczeń, w szczególności z pól uprawnych oraz gospodarstw domowych i obiektów rekreacyjnych przyczyniający się do wzrostu trofii wód (H01.05, H01.08). — Usuwanie mułu z dna cieków i likwidacja roślinności	Uzupełnienie stanu wiedzy o liczebności i zagęszczeniu populacji piskorza oraz hydromorfologii ich siedlisk oraz określenie działań ochronnych.	Możliwe oddziaływanie. W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni

			gatunek są cieki o piaszczystym dnie.	stanowiącej miejsce bytowania piskorza (J02.02, G05.01). Potencjalne: — Regulacje rzek, w tym prostowanie koryt (J02.03). — Zabudowa terenów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie rzek (E). — Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03).		terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS, — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalną linię zabudowy, —poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową
1166	traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i>	Płazy	Zbiorniki zasiedlone przez traszki grzebieniaste położone są najczęściej na skrajach lasów liściastych, na łąkach, w dolinach rzecznych, na terenach rolniczych, w parkach i wsiach. Najważniejszym elementem siedliska lądowego wydaje się pas terenu szerokości około 50 m bezpośrednio otaczający zbiornik wodny. W tym pasie (często nazywanym strefą buforową) przebywa większość traszek po opuszczeniu zbiornika wodnego.	— Brak informacji o zagrożeniach (U).	Rozpoznanie rozmieszczenia i liczebności gatunku w obszarze Natura 2000, identyfikacja zagrożeń, ocena stanu ochrony oraz propozycja działań ochronnych.	Możliwe oddziaływanie. W celu zminimalizowania w projekcie planu ustala się: minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną, odpowiednio dla terenów, gdzie możliwa jest nowe zagospodarowanie – min. 70% terenów MN, 60% powierzchni terenów RM, 85% terenów ZK i ZK/WS, — ogranicza ingerencję w strefę brzegową poprzez oddalenie zabudowy wyznaczając nieprzekraczalną linię zabudowy, —poprzez odpowiednie zapisy, regulują gospodarkę wodno-ściekową, —tereny wyznaczone w projekcie planu, są w dużej mierze kontynuacją dotychczasowego przeznaczenia (obowiązujący plan), Ponadto w celu ochrony istniejących na

						przedmiotowym obszarze zadrzewień i zakrzewień, zaleca się ich adaptację, w przyszłym zagospodarowaniu terenu
--	--	--	--	--	--	---

6.11. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Wpływ skutków realizacji ustaleń planów, na poszczególne komponenty środowiska można podzielić na: bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 6.1-6.10. oraz w poniższej tabeli (Tabela 4.).

Tabela 2. Przewidywane oddziaływanie skutków realizacji miejscowego planu na elementy środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											Brak oddziaływania
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	
obszar Natura 2000	•	•					•	•		•	•	
różnorodność biologiczna		•	•				•			•		
ludzie		•					•			•		
zwierzęta	•	•		•			•			•	•	
rośliny	•			•			•			•	•	
woda		•	•				•			•		
powietrze	•						•		•		•	
powierzchnia ziemi	•			•			•	•			•	
krajobraz	•			•			•	•		•	•	
klimat		•	•				•				•	
zasoby naturalne												•
zabytki		•					•			•		
dobro materialne		•					•			•		

Źródło: opracowanie własne.

Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że skutki realizacji ustaleń projektu planu wpłyną pozytywnie na:

- ludzi i dobro materialne, z uwagi na rozwój terenów inwestycyjnych,
- rośliny i różnorodność biologiczną, z uwagi na zachowanie funkcji zieleni krajobrazowej oraz wód powierzchniowych śródlądowych, a także poprzez wprowadzenie obszarów zadrzewień,

- stan czystości wód, z uwagi na odpowiednie zapisy reguluje gospodarkę wodno-ściekową,
- zabytki, z uwagi na zapewnienie ochrony stanowisk archeologicznych.

Przewiduje się negatywny wpływ powstania nowej zabudowy na:

- powierzchnię ziemi, ze względu na uszczelnienie gruntu w miejscach realizacji inwestycji,
- powietrze, z uwagi na powstanie nowych źródeł zanieczyszczeń do powietrza, którymi będą źródła grzewcze budynków i pojazdy samochodowe,
- zwierzęta, z uwagi na częściową likwidację miejsc bytowania gatunków zwierząt,
- rośliny, z powodu miejscowej degradacji uwarunkowanej lokalizacją nowej zabudowy
- krajobraz, z uwagi na przekształcenie krajobrazu terenów dotychczas niezainwestowanych; należy zaznaczyć, że odbiór wizualny krajobrazu będzie miał charakter subiektywny,
- klimat (mikroklimat), ze względu na wzrost emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również wzrost powierzchni utwardzonych.

Mając na uwadze obowiązujące przepisy prawa m.in. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2024 poz. 54 ze zm.) oraz powyższe zestawienie, zakłada się, że skutki realizacji ustaleń planu oraz zawarte w projekcie planu zapisy, nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń planu na środowisko.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Ustalenia przedmiotowego projektu planu przewidują działania mające na celu zapobieganie i ograniczanie ewentualnych negatywnych oddziaływań zamierzeń inwestycyjnych na środowisko – przedstawione w rozdziale 6. niniejszej prognozy.

Dla pełnej ochrony środowiska, mającej na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, zarówno na obszarze objętym projektem planu, jak i w jego sąsiedztwie, w związku z realizacją planowanych przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego dobrania rozwiązań technicznych i technologicznych.

Ponadto należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, w szczególności siedlisk przyrodniczych,
- odpowiednie wyprofilowanie powierzchni dróg, zapewniające powierzchniowy spływ wód opadowych oraz w miarę możliwości stosowanie nawierzchni przepuszczających wodę,
- obowiązek selektywnego gromadzenia odpadów i powierzanie ich wywozu i składowania wyspecjalizowanym firmom,
- prowadzenie prac ziemnych, z zachowaniem terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych, w celu ochrony podłoża,
- stosowanie kompensacji przyrodniczej, w tym przeznaczanie powierzchni niezabudowanych i nieutwardzonych na zieleń,
- zabezpieczenie na czas budowy istniejących drzew i krzewów, w celu ochrony przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Ponadto, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 54) w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac. Jest to niezwykle istotne i musi być respektowane.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami aktów prawnych. Podczas funkcjonowania zrealizowanych przedsięwzięć na przedmiotowym terenie zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, trudnych do określenia i zminimalizowania w zapisach ustaleń planu (np. wystąpienie wypadków, pożarów lub awarii infrastruktury technicznej). Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie:

- jakości wód,
- jakości (zanieczyszczenia) powietrza,
- jakości gleb,
- jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu),
- oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- gospodarowania odpadami.

W zakresie monitoringu gospodarki odpadami proponuje się, przeprowadzanie okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiornika bezodpływowego, w tym częstotliwości jego opróżniania oraz sposobu zagospodarowania i częstotliwość usuwania osadów ściekowych z indywidualnych oczyszczalni ścieków.

Corocznie zaleca się analizę i ocenę stanu poszczególnych komponentów środowiska obszaru objętego projektem planu w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji, które umożliwiłyby dostosowanie potrzeb monitoringu do lokalnych uwarunkowań i ewentualnych problemów.

Wszystkie wyżej wymienione działania i instytucje pozwolą na ocenę skutków realizacji planowanego zagospodarowania oraz umożliwią szybką reakcję na ewentualne negatywne zjawiska zachodzące w środowisku przyrodniczym.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

Projekt przedmiotowego, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został sporządzony w związku z uchwałą Nr XLIV/353/2021 Rady Gminy Gniezno z dnia 21 grudnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa letniskowego w Lubochni – zatem w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, tereny mogą być zainwestowane zgodnie z obowiązującymi dokumentami.

11. Streszczenie

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa letniskowego w Lubochni, gmina Gniezno, sporządzanego na podstawie: uchwały nr XLVIII/325/2018 Rady Gminy Gniezno z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa letniskowego w Lubochni.

Prognoza składa się z 12 rozdziałów.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie, w którym przedstawiono podstawy formalno-prawne, zakres i cel prognozy oraz informacje zastosowanych metodach oraz materiałach i dokumentach uwzględnionych przy jej sporządzaniu. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

W rozdziale drugim zaprezentowano stan środowiska na obszarze objętym projektem:

Teren przedmiotowej zmiany planu znajduje się na terenie gminy Gniezno, w obrębie geodezyjnym Lubochnia i obejmuje działki o nr ewid. 138/24 (0,5057 ha) i 138/25 (10,0272 ha).

Zgodnie z mapą ewidencyjną teren objęty projektem planu stanowi: grunty orne: RIVb, RV, RVI, łąki ŁVI, pastwiska PsV, PsVI, grunty rolne zabudowane Br-RIVb, Br-ŁVI, grunty zadrzewione i zakrzewione Lz, rowy W, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws oraz nieużytki N.

W sąsiedztwie omawianego teren, występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, letniskowa oraz zabudowa zagrodowa, w sąsiedztwie znajduje się jezioro Wierzbicańskie.

Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami. Na obszarze objętym projektem planu nie występują złoża kopalin.

Według podziału sporządzonego przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Wełna do Lutomni, o kodzie RW600025186339, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty. Przedmiotowy teren położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 42, o kodzie GW600042.

Obszar opracowania położony jest w granicach obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026.

Na terenie objętym zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowane są dwa obszary stanowisk archeologicznych – Lubochnia stan. nr 60, obszar AZP 50-35/232 oraz Lubochnia stan. nr 65, obszar AZP 50-35/237.

Klimat akustyczny kształtowany jest przede wszystkim przez ruch samochodowy, odbywający się poprzez otaczające omawiany teren drogi lokalne.

Rozdział trzeci obejmuje informacje o zawartości i głównych celach projektu planu. Przedmiotowy projekt planu sporządzany jest w związku z podjętą przez radę gminy uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu. Celem opracowania jest umożliwienie rozbudowy funkcjonującej na terenie opracowania stadniny koni arabskich.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gniezno, przyjętego uchwałą Nr 119/XI/2000 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 lutego 2000 roku z późniejszymi zmianami, obszar objęty projektem zmiany planu przeznacza się pod: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej, tereny trwałych użytków zielonych, zadrzewień i zakrzewień oraz tereny wód powierzchniowych śródlądowych. Zgodnie z zapisami Studium do strefy osadniczej zalicza się tereny o wysokim stopniu zainwestowania i zakłada się na nich dalszy, intensywny rozwój zabudowy i zagospodarowania o funkcji mieszkaniowej, usługowej czy przemysłowej. Dodatkowo, jedną z wyznaczonych w Studium stref jest strefa rekreacyjna, obejmująca między innymi rejon Jeziora Wierzbicańskiego. Cechuje się ona wysoką wartością przyrodniczo-krajobrazową. Strefa ta, ze względu na istniejące uwarunkowania (tj. obecne zainwestowanie, włączenie do specjalnej strefy ochrony siedlisk Natura 2000) ma potencjał do rozwoju zagospodarowania o niskiej intensywności – w tym, przede wszystkim funkcji związanej z turystyką i rekreacją. Istotnym aspektem w polityce przestrzennej dla opisywanej strefy jest niewielka ingerencja w zespoły przyrodnicze, przy jednoczesnej dbałości o gospodarkę wodno-ściekową.

Ponadto, w Studium podkreśla się, iż funkcje turystyczne, agroturystyczne, rekreacyjne i sportowe stanowią istotny czynnik dla rozwoju gminy Gniezno, co nierozdzielnie wiąże się ze wspomnianymi wcześniej walorami przyrodniczo-krajobrazowymi. Z założenia, ekspansja tych funkcji przyczynić ma się do wzrostu aktywizacji społeczeństwa, zaspokojenia ich potrzeb związanych z kontaktem z naturą, poprawą zdrowia, a nawet zwiększeniem więzi społecznych. Czynnikiem sprzyjającym rozwojowi funkcji turystycznej, rekreacyjnej czy sportowej jest dobra dostępność komunikacyjna gminy, sąsiedztwo miasta Gniezno, a także stosunkowo niewielka odległość od miasta Poznania. Co ważne, zaznacza się, iż zainwestowania w ramach opisywanych funkcji w granicach obszarów chronionych powinien ograniczać się do lokalizacji nowych obiektów wyłącznie na obszarach już zainwestowanych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Pozwoli to na zachowanie kompleksów przyrodniczych w stanie praktycznie niezmienionym, a co za tym idzie, harmonia panująca w ekosystemach nie zostanie zaburzona.

Biorąc pod uwagę powyższe, założenia zawarte w projekcie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa letniskowego w Lubochni są zgodne z ustaleniami obowiązującego Studium.

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje ustalenie przeznaczenia terenu pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, zabudowę zagrodową, tereny zieleni krajobrazowej oraz tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych, a także pod drogi wewnętrzne, zapewniające odpowiednią dostępność komunikacyjną. Planowany rozwój hodowli koni arabskich na obszarach doleśń, korytarzy ekologicznych z uwzględnieniem wskazanych w planie minimalnych wskaźników powierzchni biologicznie czynnej oraz wskazanych obszarów obowiązkowych zadrzewień nie będzie powodował naruszeń struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz nie będzie skutkował negatywnym oddziaływaniem na ekosystemy strefy nadbrzeżnej Jeziora Wierzbicańskiego, którego ochrona wraz z ochroną otaczającego krajobrazu ma decydujące znaczenie dla przedmiotowego terenu.

Przedmiotowy plan miejscowy ma zapobiec chaotycznej zabudowie i ma na celu m.in. jednoznaczne wskazanie obszarów pod zabudowę oraz terenów wyłączonych z możliwości zabudowy kubaturowej, z uwzględnieniem dotychczasowego przeznaczenia wynikającego z obowiązującego planu miejscowego i z uwzględnieniem zapisów Studium.

Przyjęte w planie ustalenia dotyczące przeznaczenia terenu nie naruszają ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gniezno” zatwierdzonego Uchwałą Nr 119/XI/200 Rady Gminy Gniezno z dnia 28 lutego 2000 roku.

Przedmiotem ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu są:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony symbolem **MN**;
- 2) teren zabudowy zagrodowej, oznaczony symbolem **RM**;
- 3) teren zieleni krajobrazowej oznaczony symbolem **ZK**;
- 4) tereny zieleni krajobrazowej i wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolami **1ZK/WS**, **2ZK/WS**
- 5) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami **1KDW**, **2KDW**.

W **rozdziale czwartym** zawarto informację dotyczącą istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, do których należą:

- wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza (emisje z systemów grzewczych, emisje z budynków inwentarskich, z ciągów komunikacyjnych), a w konsekwencji przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- lokalizacja terenu przy jeziorze Wierzbiczańskim,
- ochrona stanowisk archeologicznych,
- lokalizacja terenu na obszarze Natura 2000.

Część piąta dotyczy wskazania celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu. Wykazano, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodność biologiczną, przyczyniają się do racjonalnego wykorzystania wody i energii z rozwojem energetyki odnawialnej, uporządkowania gospodarowania odpadami oraz do poprawy jakości powietrza atmosferycznego.

Część szósta omawia potencjalne skutki i oddziaływanie ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska. Stwierdza się, że skutki realizacji ustaleń projektu planu wpłyną pozytywnie na:

- ludzi i dobra materialne, z uwagi na rozwój terenów inwestycyjnych,
- rośliny i różnorodność biologiczną, z uwagi na zachowanie funkcji zieleni krajobrazowej oraz wód powierzchniowych śródlądowych, a także poprzez wprowadzenie obszarów zadrzewień,
- stan czystości wód, z uwagi na odpowiednie zapisy regulujące gospodarkę wodno-ściekową,
- zabytki, z uwagi na zapewnienie ochrony stanowisk archeologicznych.

Przewiduje się negatywny wpływ powstania nowej zabudowy na:

- powierzchnię ziemi, ze względu na uszczelnienie gruntu w miejscach realizacji inwestycji,
- powietrze, z uwagi na powstanie nowych źródeł zanieczyszczeń do powietrza, którymi będą źródła grzewcze budynków i pojazdy samochodowe,
- zwierzęta, z uwagi na częściową likwidację miejsc bytowania gatunków zwierząt,
- krajobraz, z uwagi na przekształcenie krajobrazu terenów dotychczas niezainwestowanych; należy zaznaczyć, że odbiór wizualny krajobrazu będzie miał charakter subiektywny,
- klimat (mikroklimat), ze względu na wzrost emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również wzrost powierzchni utwardzonych.

Mając na uwadze obowiązujące przepisy prawa m.in. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2024 poz. 54 ze zm.) oraz analizę wpływu ustaleń planu, zakłada się, że skutki realizacji projektu planu, nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

W **rozdziale siódmym** wykazano brak transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

W **rozdziale ósmym** przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu dotyczące m.in.:

- konieczności dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska,
- obowiązku selektywnego gromadzenia odpadów i powierzanie ich wywozu i składowania wyspecjalizowanym firmom,
- prowadzenia prac ziemnych, z zachowaniem terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych, w celu ochrony podłoża,
- zabezpieczenia na czas budowy istniejących drzew i krzewów, w celu ochrony przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Rozdział dziewiąty zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania, do których należy prowadzenie bieżących analiz, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ocenę skutków realizacji zapisów planów zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Ponadto należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w

zakresie: jakości wód, jakości (zanieczyszczenia) powietrza, jakości gleb, jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu), oddziaływania pól elektromagnetycznych i gospodarowania odpadami.

W **rozdziale dziesiątym** przedstawiono alternatywę do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Rozdział jedenasty zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym.

W **rozdziale dwunastym** znajdują się załączniki graficzne przedstawiające położenie terenu.

Podsumowując ustalenia planu, poprzez szereg zapisów zapewniających ochronę istotnych elementów środowiska, prowadzą do zminimalizowania negatywnych skutków nowej urbanizacji. Niezbędnym warunkiem będzie precyzyjne egzekwowanie ustaleń planu miejscowego i przestrzeganie wymogów środowiska wynikających z przepisów odrębnych.

W związku z powyższymi uwagami, przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku, natomiast udostępni nowe tereny inwestycyjne w miejscowości Lubochnia, w gminie Gniezno.

Poznań, dnia 3 lipca 2024 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DOTYCZĄCEJ PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO TERENÓW BUDOWNICTWA LETNISKOWEGO W LUBOCHNI
GMINA GNIEZNO.

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 lit f ustawy z dnia ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2023 poz. 1094 ze zm.) ja niżej podpisany Łukasz Bartoszewski oświadczam, że spełniam wymagania określone w art 74a ust. 2 pkt 2 ww. ustawy i myśl art. 72a ust. 3 ww. ustawy jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Łukasz Bartoszewski

